

काळानुरूप विकासाच्या राजमार्गावर धावणारी बारशी

स्वातंत्र्यपूर्व काळापासून दक्षिण भारताची उत्तरकाशी म्हणून संबोधले जाणाऱ्या बारशी शहरामध्ये अकराव्या शतकातील धार्मिक, पौराणिक देवस्थान आहे. भगवान श्री महाविष्णूचे भगवंत अवतारातील मूर्ती असलेल्या या देवालयामध्ये पूर्वापार तीर्थक्षेत्र म्हणून तर महत्त्व आहेच पण काही शतकांचा इतिहास असलेल्या भागवत सांप्रदायाची महती सांगणाऱ्या पंढरीच्या वारीला येणाऱ्या वारकाऱ्यांची पावले या शहराकडे द्वादश क्षेत्र म्हणून वळतात. तसेच बारा ज्योतीर्लिंग आणि राजा अंबरीषाची तपोभूमी ही या शहराची धार्मिक वैशिष्ट्ये आहेत.

त्याचबरोबर मिरज ते लातूर या ब्रिटीशकालीन रेल्वे मार्गावर मार्गक्रमण करणाऱ्या बारशी लाईट रेल्वेमुळे हे शहर सुप्रसिद्ध होते. त्याचबरोबर शतकोत्तर सुवर्ण महोत्सवी वर्षपूर्ती झालेली नगरपालिका व राज्यातल्या दक्षिणोत्तर दिशांशी परराज्यातील व्यापारामुळे विकसित झालेली बाजारपेठ हे या बारशीचे नतवैभव आहे. आशिया खंडातील ग्रामीण भागातील कर्करोगा-वरील सर्वात मोठे निदान, उपचार व संशोधन केंद्र असणारी बारशी ५० वर्षांपूर्वी कर्मविरांनी स्थापन केलेल्या आरोग्य मंदिरामुळे अनेक जिल्ह्यातील हजारो रुग्णांची सेवा करत आज मेडिकल हब बनले आहे.

बारशी शहराच्या सर्वांगीण विकासांमध्ये १९३४ साली कर्मवीर मामासाहेब जगदाळे यांनी स्थापन केलेल्या श्री शिवाजी बोंडिंग व आज नावलीकक प्राप्त श्री शिवाजी शिक्षण प्रसारक मंडळाचा सिंहाचा वाटा आहे. बारशी शहरामध्ये आज विविध उद्योग व कारखानदारीला पायाभूत सुविधा आणि पाठबळ देण्याचे काम ४ औद्योगिक वसाहतीमुळे झाले आहे. आज बारशी शहरामध्ये महाराष्ट्र औद्योगिक विकास प्राधिकरणाच्या माध्यमातून उद्योगांसाठी सर्व सोयीसुविधायुक्त केंद्र पुढे जाणाऱ्या प्रतिक्षेत बारशीतील उद्योजक आहेत.

सर्वात मोठे उदरनिर्वाहाचे साधन असलेल्या शेतीच्या माध्यमातून बारशी तालुक्यात हरितक्रांती घडविण्यासाठी बारशी तालुका उपसा सिंचन योजनेचे अनन्य साधारण महत्त्व आहे. सुमारे साडेसातशे कोटींचे विस्तारीत अंदाजपत्रक असलेल्या या योजनेमुळे तालुक्यातील १२ हजार ५५० हेक्टर क्षेत्र सिंचनाखाली येणार आहे. महायुती सरकारच्या काळात तत्कालीन

उपमुख्यमंत्री देवेंद्र फडणवीस यांनी तत्कालीन आमदार राजेंद्र राजत यांनी केलेली मागणी उचलून धरत या योजनेला भरघोस निधी मंजूर करत कार्यरंभाचे आदेश देवून ही योजना गतिमान करून कार्यान्वीत केल्यामुळे तालुक्यातील हजारो शेतकऱ्यांच्या आशा पल्वळीत झाल्या आहेत. बारशी शहराला विधानसभेतील प्रश्नोत्तराच्या तासात १९९४ साली मंजूर झालेल्या उजनीवरून येणाऱ्या पाणीपुरवठा योजनेमुळे आतापर्यंत तारले असून तत्कालीन आमदार दिलीप सोपल यांच्या पाठपुराव्यामुळे ही योजना मंजूर झाली होती. आता काळाप्रमाणे नुतनीकरणची गरज होती. त्यामुळे या योजनेला समांतर पाणीपुरवठा योजना महायुतीच्या काळात मंजूर झाली. आमदार राजेंद्र राजत यांच्या प्रयत्नांमुळे मंजूर झालेल्या २९६ कोटी रुपयांच्या योजनेमुळे भविष्यात बारशी शहराच्या विस्तारिलेल्या लोकसंख्येची पाणी पुरवठ्याची गरज पूर्ण होणार आहे. बारशी तालुक्यात विधानसभा मतदारसंघामध्ये समाविष्ट वैराग भागातील ५७ गावेसुद्धा तालुका निर्मितीच्या प्रतिकेत आहेत. वैराग शहरामध्ये ४ वर्षांपूर्वी ग्रामपंचायतीचे नगरपंचायतीमध्ये रूपांतर झाले. नुकतेच ग्रामीण रुग्णालयाच्या विस्तारिकरणासाठी जागा मंजूर झाली आहे. या भागाच्या विकासाचा मुख्य आधार असलेला संतनाथ सहकारी साखर कारखाना पुर्नजीवनाच्या प्रतिकेत आहे. बारशी तालुक्यातील लघु व मध्यम प्रकल्प, साठवण तलाव यामुळे तालुक्यातील सिंचन वाढले आहे. त्यामुळे आगामी काळात तालुका सुजलाम सुफलाम होण्याकडे शेतकरी

डोळे लावून आहेत. बारशी तालुक्या बरोबरच अलिकडे बारशी शहरातील ऐतासिक वैभव वाढवणारी शिवसुष्टी महापुरुषांच्या पुतळ्यांचे माहेरघर झालेला पुतळा पार्क हे देखील या शहराच्या पर्यटन विकासाला मदत करीत आहे.

अरुण बळप
बारशी प्रतिनिधी

बारशी व परिसरातील हजारो नागरिकांच्या दिवाणी व फौजदारी खटल्यांची संख्या लक्षात घेवून विस्तारीत न्यायालयीन इमारतीच्या आराखड्यास मंजुरी मिळून वृहत न्यायालय बांधकामाचे काम प्रगतीपथावर आहे.

बारशी शहराच्या चारही दिशांना रहिवाशी वस्तीची मोठी हद्दवाढ झाली असून शहरामध्ये मोठे समूह घरकल्प आकारास येत आहेत. तसेच शहरामध्ये बहुराष्ट्रीय कंपन्यांचे उद्योगही पाय रोवून उभे राहत आहेत. विविध कारणांमुळे बारशी शहर व तालुकावासिय विकासाच्या राजमार्गावर धावत आहेत. बारशी तालुक्यात प्रामुख्याने शैक्षणिक, विविध नोकऱ्या या व अन्य कारणांमुळे तालुक्याच्या लगतच्या परिसरातील चाकरमानी पांढरपेश्या वर्गाची स्थायीक

होण्याची मानसिकता वाढून मोठ्या प्रमाणात लोकसंख्या वाढ झाली आहे. बारशी तालुक्यात कृषी, व्यापार, उद्योग यांनाही हळूहळू पुरक वातावरण निर्माण होत असून अन्न प्रक्रिया उद्योगाचाही प्रमाण वाढत चालले आहे. पूर्वीच्या ज्वारी व दाळीच्या या प्रसिद्ध बाजारपेठेत आता अन्य अन्नधान्याची प्रक्रियाही वाढली आहे. बारशी तालुक्यात प्रयोगशील शेतकऱ्यांचीही संख्या वाढत असून बारशीच्या सीताफळ व द्वाक्षांनी आंतरराष्ट्रीय बाजारपेठेत स्थान मिळविले आहे. बारशीच्या 'अ' वर्ग दर्जाच्या कृषी उत्पन्न बाजार समितीचा गेल्या सहा वर्षांच्या काळात मोठ्या प्रमाणात कायपालाट झाला आहे. या बाजारपेठेची उलाढाल वाढली आहे. मोठ्या प्रमाणात पायाभूत सुविधांची निर्मिती झाली असून केंद्र शासनाच्याही योजना कार्यान्वित आहेत. तसेच शेतीमाल तारण कर्ज योजना, वेअर हाऊस, कोल्ड स्टोअरेज योजना यांचा शेतकऱ्यांना मोठ्या प्रमाणावर फायदा झाला आहे. तसेच मार्केटिंग फेडरेशनच्या माध्यमातून राबविल्या गेलेल्या हमीभाव, खरेदी योजनांचा शेतकऱ्यांना लाभ झालेला आहे. भविष्य काळात बारशी तालुक्यात उपसा सिंचन योजनेच्या माध्यमातून सिंचनाचा अनुशेष भरून निघाल्यास हरितक्रांती घडेल व शेतकऱ्यांचे जीवनमान उंचावेले अशी अपेक्षा आहे. बारशी तालुक्यात संतनाथ सहकारी साखर कारखान्याचे पुर्नजीवन होणे काळाची गरज असून तालुक्यात बंद पडलेला कुमदा आर्यन साखर कारखाना खा. बजरंग सोनवणे यांनी पुन्हा सुरू केला असून इंद्रेश्वर शुगरही धिम्यागतीने का होईना पण चालू आहे.

बारशीकरांसाठी मोठा सेतू ठरले आहे. त्यामुळे काळानुरूप विकासाच्या प्रवाहात बारशीला चालना मिळाली आहे. बारशी तालुक्यातून सुरु-चेन्नई व शक्तीपीठ महामार्गही जातो आहे. त्यामुळे तालुक्यातील काही गावातील शेतकऱ्यांच्या भूसंपादनाचा मुद्दा जोडला गेला आहे. हे महामार्ग तालुक्यातील शेतकऱ्यांच्या भवितव्याला तारक ठरणार की मारक ठरणार हे काळाच ठरविणार आहे. तसेच बारशी शहरातून धाराशिव, तुळजापूर व सोलापूर हे मार्ग पुरवापार जोडलेले आहेत. सोलापूर रस्त्याचे अद्यावधत डांबरीकरण झाले असून तुळजापूर व धाराशिवकडे जाणाऱ्या मार्गांना माजी आमदार राजेंद्र राजत यांच्या प्रयत्नातून या मार्गांना राज्य शासनाकडून निधी मिळाला असून डांबरीकरणाचे काम प्रगतीपथावर आहे. बारशी तालुक्याच्या व्यापार, उद्योग, पर्यटन यांना चालना मिळण्याची गरज असून नुकतेच आमदार दिलीप सोपल यांनी विधीमंडळाच्या पावसाळी अधिवेशनात बारशी हे द्वादशी क्षेत्र म्हणून प्रसिद्ध आहे. या तीर्थक्षेत्राकडे पंढरीच्या वारीला येणारे वारकरी द्वादशीला पारणे फेडण्यासाठी येतात. त्यामुळे या शहराचे व लाखो वारकऱ्यांचे श्रद्धास्थान असलेल्या श्री भगवंत दैवताची शासकीय वारीला पाऊल करवी अशी मागणी औचित्याचा मुद्दा मांडून केली होती. ही मागणी मंजूर झाली तर एक धार्मिक क्षेत्र म्हणून बारशीचे महत्त्व वाढणार आहे. याचा परिणाम पर्यायाने बारशीच्या अर्थकरणावर होणार आहे.

बारशीच्या शैक्षणिक, वैद्यकीय

मोठ्या उद्योगांना फायदा होणार आहे. बारशी तालुक्याच्या दळणवळणाच्या वाढीमध्ये बारशी ते लातूर या जुन्या रेल्वे मार्गाचे रंदीकरण होवून बारशीचा लोहमार्ग विविध महानगरांच्या रेल्वे मार्गांना जोडला गेला असून, मुंबईसह राज्य व परराज्यातील विविध महानगरांना बारशीक थेट जोडले गेले आहेत. त्यामुळे बारशीचे नवीन रेल्वे स्टेशनसुद्धा

क्षेत्रातील उपलब्धीमुळे बारशीकडे आकर्षिले जाणाऱ्या रहिवाशी व पायाभूत सुविधांच्या वाढीमुळे उद्योग व व्यापार क्षेत्राचे वैभव वाढणार असून भविष्यातल्या संभव्य सिंचनामुळे या तालुक्यातील हरितक्रांती घडली तर तालुक्याच्या विकासाचे महापर्व सुरू होईल व विकास रथाची घोडदौड होईल यात शंका नाही.

दैनिक तरुण भारतच्या वर्धापन दिनानिमित्त हार्दिक शुभेच्छा..!

* शुभेच्छुक *

श्री. बालाजी कुकडे

पोलीस निरीक्षक,
बारशी शहर पोलीस ठाणे.
फोन (०२१८४) २२३३३३

दै. तरुण भारत वर्धापन दिनास हार्दिक शुभेच्छा !

जय जिजाऊ

* शुभेच्छुक *

मराठा सेवा संघ तालुका बारशी

दैनिक तरुण भारतच्या वर्धापन दिनानिमित्त हार्दिक शुभेच्छा..!

*** कार्यकारी विश्वस्त मंडळ ***

कर्मवीर लोहोकरे गुरुजी
व्रधे समाज सुधारक

श्री. विनायकराव गणपतराव गरड
अध्यक्ष

श्री. बळवंतराव केशव पाटील
उपाध्यक्ष

छत्रपती शिवाजी महाराज
जाणता राजा

श्री. मदनलाल गुलाबचंद खटोड-खजिनदार, श्री. पंडितराव जनार्दन लोहोकरे-सचिव, श्री. अरुण रामराव भड-सह सचिव, श्री. अनिल माणिकराव गरड-संचालक, श्री. जीवन रामदास लोहोकरे-संचालक, श्री. वसंत त्रिंबकर काकडे-संचालक, श्री. डॉ. संतोष इंद्रसेन भड-संचालक, श्री. अक्षय अशोक भड-संचालक, श्री. महेश दत्तात्रय पाटील-संचालक, श्री. मधुकांत विनायकराव गरड-संचालक, श्री. विलास गजेंद्र लोहोकरे-संचालक, श्री. चव्हाण अरविंद तुकाराम-संचालक, श्री. अनिल धनाजी पाटील-संचालक, श्री. डॉ. विवेकानंद पोपट पाटील-संचालक

श्री शिवाजी शिक्षण प्रसारक मंडळ, गोंडगांव, ता. बारशी.
सर्व संचालक, सर्व शाखाप्रमुख व कर्मचारी वृंद

दैनिक तरुण भारतच्या वर्धापन दिनानिमित्त हार्दिक शुभेच्छा..!

बारशीकरांसाठी घेऊन येत आहोत भव्य दिव्य १ बीएचके फ्लॅट प्रकल्प...

GST No. 27AAXCA7555JIZU
CIN No. U45203PN2022PTC215356

प्रो.प्रा. समीर वायकुळे सर
Reg.No. P52600080239

अश्वविश्व बिल्डर्स अँड डेव्हलपर्स प्रा. लि.
समृद्धी अपार्टमेंट, कासरवाडी रोड, सुरश्री पार्क, गट क्रमांक ६३०/१, बारशी. मो.नं. 9850798249

आंतरराष्ट्रीय पुरस्कार विजेता प्रकल्प

दैनिक तरुण भारत

वर्धापन दिन... शुभेच्छा

SkillBook

स्किल बुक - एक कोटी विद्यार्थ्यांना एक लाख कौशल्ल्याशी जोडूया..

केंद्र शासनाच्या स्टार्टअप इंडिया योजनेअंतर्गत डिप प्रमाणित संस्था
स्मितकिरण प्रकाशन संस्था, बारशी, जि. सोलापूर

दै. तरुण भारतच्या वर्धापन दिनास हार्दिक शुभेच्छा...!

Kubota

कुबोटा जगातील नंबर १ जापनीज ब्रँड
कुबोटा छोट्या बरोबर आता मोठाही..!

भारतीय शेतीसाठी जपानी तंत्रज्ञान..!

5 Year Warranty SUPER WARRANTY

MU 4501 45HP

MU 5502 50HP

NeoStar - 21HP

NeoStar - 24HP

NeoStar - 27SHP

NeoStar - 34HP

आमच्याकडे 21HP, 24HP, 27HP, 34HP, व 45HP, 50HP, 55HP चे ट्रॅक्टरस उपलब्ध.

के.टी. ट्रॅक्टरस, बारशी
हेड ऑफिस बारशी : लातूर रोड, बारशी.
मो. 9011885959 | 9767105959 | kttractors@gmail.com

कुबोटा ट्रॅक्टर : सेल्स, सर्व्हिस अँड स्पेअर्स
■ ध्याशिव ट्रॅक्टर, धाराशिव
■ सुरज ऑटोमोबाईल्स : सोलापूर, अकलकोट, मोहोळ
■ सोहम ऑटोमोबाईल्स : पंढरपूर, संगोला, मंगळवेढा, माळरीरस

माढा गावातील 'चिलखती योद्ध्यांचे' ऐतिहासिक शिल्प

व

त्याचे राष्ट्रीय-आंतरराष्ट्रीय इतिहासातील महत्त्व

जागतिक इतिहासाचे 'लष्करीदृष्ट्या' आकलन करत असताना वेगवेगळ्या भूखंडांतील लढवैच्यांनी वापरलेल्या शस्त्रांवर, बचावात्मक उपकरणांवर व त्यात होत गेलेल्या नानियपूर्ण बदलांवर स्वतंत्रपणे अभ्यास केल्यास मानवी प्रगतीचा कालक्रमवार टप्पा आपल्यापुढे एका वेगळ्या अंगाने उभा राहतो त्यापुढे युद्धेतिहासाचे इतिहास संशोधनात स्वतंत्र महत्त्व आहे. जगभरातील लढवैच्या युद्धांच्यांनी इतिहास काळात वापरलेल्या शस्त्रांवर व बचावात्मक उपकरणांवर काही निवडक अभ्यासकांनी संशोधन संशोधन व लेखन केले आहे. आजच्या लेखात चिलखतांचा वापर व त्यात होत गेलेले बदल वापर आपण चर्चा करणार आहोत, यानुसार आतापर्यंतच्या संशोधनाचे सार हे सांगते की जागतिक स्तरावर लोखंडी चिलखतांचा वापर साधारण १३ व्या ते १५ व्या शतकापर्यंत युरोपीय देशांमध्ये मोठ्या प्रमाणात होऊ लागला होता. या आधीची चिलखते चामड्याची व संमिश्र धातूंची असत परंतु चिलखताच्या निर्माणात लोखंडाचा वापर १३व्या शतकापासून पुढे वाढू लागला.

भारतात १२व्या शतकापासून पुढे व विशेषतः तुर्कांच्या आक्रमणा नंतर 'प्रगत चिलखताचा' वापर सुरू झाला, तर मुघल काळात अत्याधिक प्रगत अशी पोलादी चिलखते बनू लागली असे सर्वसाधारणपणे मानले जाते. विशेषतः लोखंडी पट्ट्यांच्या चिलखतांचा उदय हा प्रामुख्याने मुघल काळात झाला असे आत्तापर्यंत मानले जाई, मात्र माढा गावातील चिलखतबुकर दांपत्यांच्या स्मारकशिल्पमुळे हा इतिहास नव्याने लिहावा लागेल असे मला संशोधनातून वाटते. सीना खोऱ्याचा तथा माढा तालुक्याचा इतिहास पाहता १२व्या शतकात सीना खोऱ्याने कल्याणीच्या चाळुक्य व देवगिरीच्या यादवांतील सत्तांतर निकटतेने अनुभवले आहे. दक्षिण भारतातील विख्यात चाळुक्य साम्राज्याच्या कल्याणी शाखेतील सोमेश्वर चौथा (इ.स. ११८१-इ.स. ११८४) याच्या नंतर चाळुक्य सत्ता क्षीण झाली व चाळुक्य साम्राज्याचे विभाजन वेगवेगळ्या राजवटीत झाले - तेलंगणा स्थित वारंगळचे रट्टा काकतीय, कर्नाटक स्थित द्वारसमुद्रचे होयसळ/भोसळा उर्फ भोसले व म. हाराष्ट्रातील देवगिरीचे यादव असे हे विभाजन होतं. चाळुक्यांच्या राजवटीतील पलियंडा अर्थात आजच्या धाराशिव जिल्ह्यातील परांडा या प्रांतात ४०००गावे येत होती ज्यात सीना नदीच्या काठचा विस्तृत भागही होता जो पुढे देवगिरीच्या यादवांच्या प्रत्यक्ष अंमलात होता. तत्पू्व नदीच्या पलीकडील भागावर चाळुक्यांच्या मॉडलिक 'सेंद्रक' उर्फ 'सिंदक' या नाववंशज कुणब्यांचा अंमल होता तर अलीकडच्या काठावर सातवाहनांच्या वारसदारांचा अधिकार होता.

१९व्या शतकाच्या सुुरुवातीला ब्रिटिश राजवटीत आजच्या मोहोळ तालुक्यातील (जि.सोलापूर) बरीच गावां माढा तालुक्यात समाविष्ट होती,पैकी 'वाफळे' गावी असलेल्या इ.स.१९२०दरम्यानच्या यादवकालीन शिलालेखानुसार सिंघण व जैमोड या यादव राजांचा प्रत्यक्ष अंमल येथे होता,दोन्ही राजांचा व त्यांच्या या भागातील अधिकाऱ्यांचा उल्लेख वाफळे शिलालेखात येतो.वाफळे हे पूर्वी माढा तालुक्यातच मोडत होते व चालुक्यनंतर येथे देवगिरीच्या यादवांच्या मांडलिकांचे राज्य होते. १४ व्या शतकापर्यंत माढ्यासह तालुक्यातील अनेक गाव यादवांच्या अधिपत्याखाली होती हे स्पष्ट होते.यादव सत्तेचा हा स्थैर्याचा काळ असल्याने या काळात स्थापत्यकलेला चांगलाच वाव भेटला. माढा तालुक्यात उपरोक्त कालखंडात बांधली गेलेली चालुक्य व यादव कालीन मंदिरे व स्मारक शिल्पे गावोगावी स्थित आहेत.त्यापैकीच एक माढ्यावर राज्य करणाऱ्या अनामिक प्राचीन 'शासक दांपत्याचे' वैशिष्ट्यपूर्ण प्राचीन स्मारक शिल्प माढा गावातील मल्लिकार्जुन शिवालायच्या आवारात स्थित आहे(छायाचित्र- ४)या स्मारक शिल्पावर शिलालेख नाही पण त्यावरील स्त्री व पुरुष योद्ध्यांनी चिलखत व शिरस्त्राण परिधान केल्याचे दिसत आहे हा या शिल्पाचे वेगळेपण आहे. कारण भारतात आजवर जेवढी स्मारकशिल्पे/वीरंगड अवगत झाली आहेत त्यांमध्ये सहसा चिलखत व शिरस्त्राणांचे अंकन कचितच आढळते.माढ्यातील उपरोक्त स्मारक शिल्पांमुळे चिलखत व शिरस्त्राणाच्या वापराच्या अर्भगाचा जो इतिहास सांगितला जातो त्याकडे नव्याने पाहणे लागेल.भारताचा युद्धेतिहास पाहत

भारतात लोखंडी पट्ट्यांच्या चिलखतांचा वापर साधारणपणे १६व्या शतकात सुरू झाला असे मानले जाते, तसे लिखित पुरावे मुघल कालीन साधनात मिळतात परंतु पूर्वग्रहयुगीन काळातील चिलखतांच्या वापराचा निर्देश पूमर 'शिल्प स्वरूपातील' पुरावे/अवशेष समग्र भारतात अत्यंत दुर्मिळ आहेत. मात्र माढा गावातील शिल्प हे सिद्ध करते की साधारण १२व्या ते १४व्या शतकात 'लोखंडी पट्ट्यांची चिलखते'(झर्रिशारखळर्रंतीं) वापरात येऊ लागली होती व येथील स्थानिकांनी ती विकसित केली होती.

प्राचीन भारतीय साहित्यात आपणास प्रारंभिक बचावात्मक उपकरणे कशा प्रकारची होती याचा अंदाज येतो.सर्वप्रथम चिलखतासमान उपकरणास वैदिक साहित्यात 'वर्मन' असे संबोधले आहे,यास एखादा कोट परिधान करवते तसे परिधान केले जाय व हे उपकरण प्राण्यांच्या कातडीचे वा मिश्र धातूपासून बनविले जाई,तर असेच एक उपकरण लोहापासून बनविले जाई ज्यास 'कवच' म्हटले आहे व ते तातागाच्या गाठीपासून बनविले जाई,याशिवाय उत्तर वैदिक काळात भारतीय ओवळे चामड्याचे किंवा प्राण्यांच्या कातड्याचे जाडजूड आवरण चिलखत म्हणून वापरत असत. महाभारताच्या हस्तलिखितामध्ये 'योद्ध्यांच्या छातीच्या संरक्षणासाठी बचावात्मक आवरण(चामड्याचे)' बनविणाऱ्या चर्मगर्जांचा उल्लेख आहे.यजुर्वेदामध्ये छातीचे संरक्षण करण्यासाठीच्या आवरणाचा उल्लेख आहे, तर मग हाभारतातील भीम पर्व,द्रोण पर्व यामध्येही चिलखत सटूथ चामड्यात्मक आवरणाचा उल्लेख आला आहे. 'द्रुप' नामक एक अंगसंरक्षक आवरण असे जे चामड्यापासून

व कापडा पासून एकत्रित बनविले जाई असा उल्लेख ऋग्वेदातही आला आहे-परंतु यामध्ये लोखंडाचा वापर केला जात असल्याचे पुरावे मिळत नाहीत, शिवाय प्राचीन साहित्यात संरक्षक उपकरणांचा उल्लेख येतो

निर्मितीमध्ये लोखंडाचा वापर मोठ्या प्रमाणात व्हायला जवळपास १६वे शतक उजाडले. असे असताना माढा या गावी मल्लिकार्जुन शिवालयाच्या आवारातील एका शासक दांपत्याच्या सशस्त्र स्मारक शिल्पात मात्र

खरा,पण ती कशा स्वरूपाची असत हे दर्शविणारे दृश्य पुरावे मात्र उपलब्ध नाहीत. इ.स.१ल्या शतकापूर्वीचा असा दृश्य स्वरूपातील दुर्मिळ पुरावा म्हणजे कुशीनार नगरीचे शिल्पांकन केलेला मध्यप्रदेशातील सांची

मयूर चव्हाण,
सोलापूर
६२३६५०२९१

स्तुपावरील दक्षिण कमानी जवळचा शिल्पपट होय,या मध्ये चिलखतधारी योद्धे दर्शविले आहेत,त्यांचे निरीक्षण केल्यास आपल्या लक्षात येते की वैदिक व वैदिकोत्तर साहित्यांत आलेल्या

जवनांतील संरक्षक उपकरणे प्रस्तुत शिल्पपटातील योद्ध्यांनी धारण केली आहेत, ती कंबरेपासून तर छातीपर्यंत गुंडाळ्यांना चमड्याच्या व बळाची संमिश्र चिलखते असल्याचे लक्षात येते (छायाचित्र क्र. १). कौटिल्याच्या अर्थशास्त्रात १८ व्या अध्यायात 'लोहजातीका'चा उल्लेख आला आहे, लोहजातीका म्हणजेच लोखंडाच्या छोट्या साखळ्यांपासून विणलेले जाळीसारखे बचावात्मक वस्त्रे होय. सर्वप्रथम चिलखता समान उपकरणाचे प्रारंभिक चित्रण सत्तावाहन काळातील इंडो-सिथियन नाण्यांवर २रे ते ३रे शतक या काळात वासुदेव या राजाच्या सोन्याच्या नाण्यावर दिसते (छायाचित्र २). या सोबतच कुषाण काळातील कुमार कार्तिकेयाच्या एका शिपाय कार्तिकेयाच्या देहावर 'चिलखता समान काहीसे' दर्शविले आहे. अभ्यासकांच्या मते ते लोखंडी चिलखताचे प्रारंभिक स्वरूप असावे. भारतीय इतिहासात चिलखता समान बचावात्मक उपकरणाचा आद्य शिलालेखीय उल्लेख गुजरातराचा चालुक्य राजा मुलराज याच्या शिलालेखात सापडतो असे पीटर या संशोधकाचे नोंदवले आहे. उदयप्रभा सुरी (इ.स. १२२१-इ.स. १२३८) हा त्याच्या 'सुक्रित कीर्ती कल्लोलिनी' या साहित्यात चिलखतासमन आपसंरक्षक उपकरणाचा उल्लेख करतो, सुरीच्या वर्णनानुसार नाडकीदेवीने मुलराजास एक सैन्य तुकडी देऊन पल्लव (तुर्क) अक्रमाकां विरोधात लढण्यास पाठविले, त्या तुर्कांनी शिरणाघ्न व चिलखते परिधान केली होती असा उल्लेख तो करतो, अभ्यासकांच्या मते सरदर लिखंडे हे साखळ्यांच्या गाठींनी बनविले जाई. परंतु लोखंडी पट्ट्यांच्यञ्च मजबूत चिलखताचा भारतात वापर खऱ्या अर्थाने मुघल काळात १८ व्या शतकापासून पुढे मोठ्या प्रमाणात सुरू झाला असे मानतात. भारताच्या प्रारंभिक इतिहासाचा एकूण विचार केल्यास लोखंडाचा शोध ही एक मोठी क्रांती होती, भारतात लोखंडाचा प्रत्यक्ष वापर साधारण इ.स.पूर्व १००० पासून सुरू झाल्या हे तर सर्वमान्य आहेच, परंतु व्यक्तीशः चिलखता झाल्या संरक्षक वस्तूच्या

त्या योद्ध्यांच्या देहावर चिलखता सारख्या बचावात्मक उपकरणांचे सुस्पष्ट शिल्पांकन केलेले दिसून येते.या शिल्पावर शिलालेख नसला तरी शिल्पाचे कोरीव काम पाहता ते साधारण १२व्या ते १३व्या शतकातील असल्याचे कळते.या स्मारक शिल्पामधील दांपत्याने आपल्या देहावर चिलखता समवेत शिरस्त्राणेही धारण केले। असल्याचे

ठळक दिसते, दोहोंपैकी पुढेपाच्या शिल्पांकनात तलवार, ढाल यासह जे चिलखत दिसत आहे ते मुघल काळातील व मराठा काळातील लोखंडी पट्ट्यांच्या चिलखतांचे प्रारंभिक रूप आहे असे मला संशोधनातून वाटते. शिवकाळात महाराष्ट्र व दक्षिण भारतात ज्या घाटणीची लोखंडी पट्ट्यांची दख्खनी चिलखते बनवली जात त्यांची रचना (छायाचित्र ३) व प्रस्तुत शिल्पातील चिलखताची रचना यात साम्य दिसते, अर्थातच शिवपूर्व कालीन व शिवकालीन चिलखतांची निर्मिती ही माढ्यातील स्मारक शिल्पातून समजते.

माढा गावातील
या स्मारक शिल्पात
दिसणारे पुरुषाच्या
छातीवरील चिलखत हे
स्पष्ट करते की दक्षिण
भारतात पूर्वमध्य युगात
लोखंडी पट्ट्यांची
चिलखते वापरात
होती व तत्कालीन
स्त्रियांसाठीही स्वतंत्र
घाटणीची बचावात्मक
चिलखते किंवा
Breastplate
वापरात होती, अशा
प्रकारचे दृश्य पुरावे
भारतभरात बहुधा
उपलब्ध नसल्याने
माढा गावातील प्रस्तुत

शिल्पाचे राष्ट्रीय इतिहासातील अनन्यसाधारण महत्त्व अधोरेखित होते आहे.

साहित्यिक वर्णनांना दुजोरा देणारे दृश्य पुरावे उपलब्ध नसल्याने बरीच संशोधने केवळ कागदोपरीच मर्यादित राहिली आहेत परंतु माझ्या या दाव्याला दुजोरा देणारा दृश्य रूपातीत प्रबळ पुरावा म्हणजे माडा गावातील स्मारक शिल्प होय. भारतीय इतिहासाचे काल्पी दृष्ट्या आकलन करत असताना माडा गावातील या शिल्पाचा विचार करावा लागेल असे माझ्या संशोधनादरम्यान मला वातावरण जाणवले. या शिल्पाचे आणखी एक महत्त्वाचे वैशिष्ट्य म्हणजे यामध्ये केवळ सशस्त्र पुरुषाचे चित्रण नसून धनुष्यबाणधारी सशस्त्र स्त्रिंचेही शिल्पांकन दिसते, अतःच माडा व परिसराची राजधानी १२व्या ते १४व्या शतकात नसता कोणी साधा या म

A close-up photograph of a dark, textured rock surface, likely a fossil or mineral specimen. The surface is highly irregular, with various shades of dark grey, black, and brown. There are prominent, wavy, and somewhat linear features that suggest a layered or folded structure. The texture is rough and granular, with some areas appearing more crystalline than others. The lighting is somewhat uneven, highlighting the topography of the surface.

इडलिकच राज्य करत नव्हता तर स्त्री शासिकाही या परिसरावर समान अधिकाराने राज्य करीत असे व प्रस्तुत शिल्प पाहता ती प्रसंगी शस्त्रसंभार करून रणभूमीतही उतरत असे हेच यातून सिद्ध होते व या शिल्पातही तत्कालीन समाज चित्रण डोळ्यांपुढे उभे राहते. हे दांपत्य प्रजेचे रक्षण करताना युद्धभूमीवर धारताथी पडले असणाऱ्यामुळे त्यांचे शस्त्रास्त्र स्मारक शिल्प तत्कालीन प्राम, अभूषणे, कोविले आहे. या शिल्पाचा तत्कालीन वस्त्र, अभूषणे, शस्त्रे, शिराखणे इत्यादींचा स्वरूप आपल्या लक्षात येते. जगभरातील युद्धेतिहासाच्या अभ्यासकांसाठी हे शिल्प अत्यंत उपयुक्त ठरणार आहे. या दुर्मिळ ऐतिहासिक शिल्पाचे जतन करण्यासाठी मी माझा गावातील ग्रामस्थांच्या सहायाने शासकीय पातळीवर प्रयत्न करत आहे.

अश्वीन शुक्ल पंचमी शके १७७९ इ.स १८५७ ला नवरात्री उत्सवाच्या पाचव्या माळे दिवशी ब्रम्हांडनायक श्री स्वामी समर्थ महाराज प्रज्ञापुरी नगरीतील म्हणजे सध्याच्या तीर्थक्षेत्र अकलकोट येथील खंडोबा मंदिराच्या कट्ट्यावर सर्वप्रथम आले . (खंजेबा मंदिर फोटो) स्वामीचे येथे बावीस तेवीस वर्ष वास्तव्य होते स्वामी समर्थ महाराज यांच्यामुळे अकलकोट आज भारताच्या नव्हे तर जगाच्या नकाशावर नावारूपास आले आहे . स्वामीमुळेच आज अकलकोटी व्यापार वृद्धी धार्मिक पर्यटन व्यवसाय यामुळे अनेक कुटुंबाचा यावर उदरनिर्वाह चालतो स्वामी भक्त पर्यटक यात्री हाच इतला मोठा ग्राहक आहे ग्राहकाना चांगली सोयी सुविधा आदरतिथ्य चांगली वागणुक आपुलकीने भाविकांची मने जिंकणे त्यांचा येथे निर्भय सुखकर वावर होणे गरजेचे आहे . येथे येणारा प्रत्येक माणूस येथे अधिक काळ राहण्यास येथील स्वामी चा भक्ती महिमा स्थान महात्म सांप्रदायिक नित्य काकडा नैवेद्यारती पुजा पठण संस्कृती याबद्दल भाविकांची जागृती ओढ . स्वामी चरित्राचा प्रसार प्रचार केल्यास अकलकोट धार्मिक पर्यटन स्थळाचे पर्यटन हब म्हणून विकसित होण्यास मोठी संधी आहे.

अकलकोटला धार्मिक पर्यटनाच्या विकासाची मोठी संधी

अकलकोट तीर्थक्षेत्राचे महात्म्य वेगळेच आहे . स्वामीची अकलकोट तीर्थक्षेत्री वटवृक्ष स्वामी समर्थ मंदिर ,बुधवार पेठ येथील स्वामीचे समाधी मठ , ' स्वामी प्रथम आले ते खंडोबा मंदिर ,स्टेशन रस्ता येथील राजेराय मठ , कुंभार गल्लीतील जोशी मठ ,राम गल्ली येथील स्वामीचे शिष्य बाळप्पा महाराज मठ म्हणजेच गुरु मंदिर ' श्री स्वामी समर्थ अन्नछत्र मंडळ व श्री स्वामी समर्थ विश्रांती धाम बैगेहिळ्ळी ,आदि स्वामी ची मंदिरे आहेत . स्वामीची पुण्यतिथी चैत्र वदय १३ (त्रेवदशी) प्रगटदिन गुढीपाडव्याच्या दुसऱ्या दिवशी ,

दत्तजयंती गुरुप्रतिपदा गुरुपौर्णिमा त्रिपुरारी पौर्णिमा , ' आदि उत्सवा

• - नंदकुमार जगदाळे

अकलकोट
८८८८७४०७८०

महाराज राजीमवाले यांनी अग्निहोत्र चा जगभर प्रचार प्रसार केला . पर्यावरण शुद्धीसाठी अग्निहोत्र गरजेचे आहे हे पटवून दिले . शहराच्या २ किमी अंतरावर स्टेशन रस्त्यावर यज्ञनगरी शिवपुरी येथे अत्यंत शांत परिसरात आकर्षक रमणीय शिवमंदिर आहे .येथे सोमयाग यज्ञ केलेले स्थान आहे .यज्ञस्तंभ परशुराम यांची आकर्षक मुर्ती गजानन महाराज यांची मुर्ती माता सोना माता मंदिर आहे . अग्निहोत्र बाबत येथे प्रचार प्रसार मार्गदर्शन केले जाते . अकलकोट तीर्थक्षेत्री आलेला प्रत्येक भाविक यात्री पर्यटक येथे भेट द्यावी असे हे स्थान आहे .

राजेराय मठ :- शहरातील मध्यवर्ती

भागातील स्टेशन रस्त्यावरील राजेराय मठ येथे ही स्वामीच्या पादुका भव्य मुर्ती प्रेक्षणीक आहे भाविकाना येथे सर्व सोय्यांनी युक्त राहण्याची सोय आहे .

श्रीस्वामी समर्थ विश्रांती धाम

शहराच्या तीन किमी अंतरावर बॅंगळी येथील स्वामी समर्थ विश्रांती धाम मंदिर आहे श्रीगुरु लिला मृत स्वामीच्या चरित्र ग्रंथांत स्वामी समर्थ महाराज छोट्या छोट्या प्राणी मात्रावर कृपा कटाक्षाने कशा पद्धतीने दया करून जीवन उध्दार करीत या चे विवेचन आहे .

स्वामीचे बुधवार पेठ येथील समाधी मठ

स्वामीचे पटशिष्य म्हणून स्वामी भक्त चोळप्पा महाराज यांचा उल्लेख केला जातो स्वामी हयात असतानाच चोळप्पा महाराजांनी स्वामा च्या निर्वाणानंतर त्यांच्या घरी च ब्रम्हानंदी गुहा समाधी स्थान निर्माण केले होते असा उल्लेख चरित्र ग्रंथांत आढळतो .

स्वामी भक्त बाळप्पा महाराज तपोभुमी हक्क्याचा मारुती

हे स्थान गुरु मंदिरानंतर अवघ्या काही अंतरावर आझाद गल्ली येथे आहे . बाळप्पा महाराज येथे तपश्चर्या केली ते मारुतीचे मंदिर आहे .

बारा ज्योतिर्लिंग मंदिर :-

गुरुमंदिर पासून काही थोड्याश्या अंतरावर सुभाष गल्ली येथे पुरातन १२ ज्योतिर्लिंग मंदिर आहे

गौडगाव जागृत मारुती :-

अकलकोट शहरापासून ११ किमी अंतरावर असलेल्या अकलकोट रोड रेल्वे स्टेशन पासून अवघ्या ४ किमी अंतरावर असलेला गौडगाव दक्षिण मुखी मारुती मंदिर अलीकडील काळात नावारूपास आलेले जिल्ह्यातील अनेक भाविकांचे मोठे श्रद्धास्थान बनले आहे जिल्ह्यातून प्रत्येक शनिवारी मारुतीचं दर्शनार्थ येणाऱ्या भाविकांची संख्या झपाट्याने वाढत आहे

सर्व धर्मीयांचे राष्ट्रीय एकोठ्याचे श्रद्धास्थान

येथील सर्व धर्मीयांचे श्रद्धास्थान सिद्धयप्पा महाराज अत्यंत पुरातन धार्मिक स्थळ आहे . या भव्य दिव्य श्रद्धास्थान देवस्थान इमारती च्या दक्षिण बाजुकडील बंद दाराच्या बाजुने मुस्लीम समाज बांधव व उत्तर बाजुच्या बंद दरवाजा बाजुने हिंदु बांधव गुण्यागोविंदाने आपआपल्या परंपरेप्रमाणे धार्मिक विधी पुजा आराधना करतात . राष्ट्रीय ऐक्याचे प्रतीक म्हणून म ठेव्या अभिमानान सांगण्या सारखे हे उदाहरण आहे

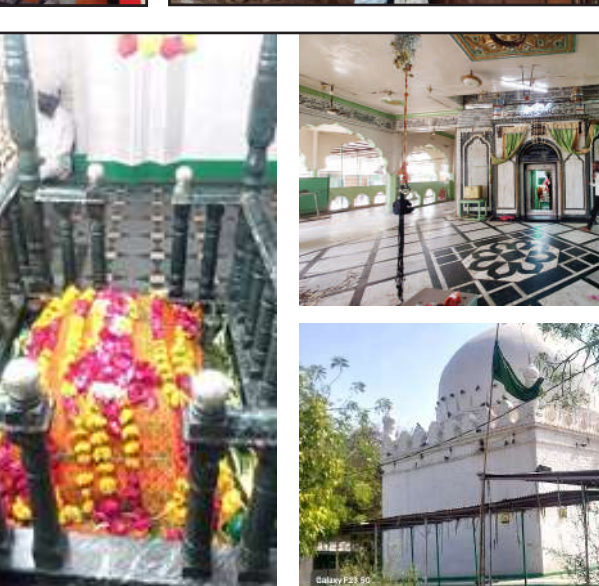
याच धर्तीचे हैद्रा येथील सर्व धर्मी यांचे श्रद्धा स्थान म्हणून हजरत ख्वाजा सैपन मुलुक दगाह याचा उल्लेख करावा लागेल. उडगी येथील जिंदावली दगाह येथेही म ठेव्या प्रमाणानत सर्व धर्मीय लोक येथे दर्शनार्थ येतात . अकलकोट तालुक्यात सर्व धर्मीय लोक शेख नुर बाबा दगाह दगाह दाता पिर दगाह हैद्रा उडगी बऱ्हाणपुर येथे यात्रा उत्सव मोठ्या गुण्यागोविंदाने एकत्रित पणे शांततेन साजरा करतात . अकलकोट तालुक्यातील सर्व धार्मिक स्थाने येथे धार्मीक पर्यटनार्थ मोठी सोयी सुविधा करून धार्मीक पर्यटन केंद्र म्हणून विकसित करण्यास मोठा वाव आहे .

‘श्री स्वामी समर्थांच्या लीलाचरित्रात श्री स्वामी समर्थ महाराज प्रथम श्रीशैल कर्दळी वनातून प्रकट झाल्याचा उल्लेख आढळतो . कलकत्ता बांगलादेश कालिका देवीचं दर्शन हरिद्वार केदारेश्वर हैद्राबाद नंतर मंगळवेढ्यास वास्तव्यास (इ. स. १८३८ ते १८५०) गेले. पंढरपुर बेगमपुर मोहोळ सोलापुरहून अकलकोटी आले. २२ वर्ष अकलकोटी वास्तव्य केले. अकलकोट चा परिसर त्यांच्या अनेक लिला कार्यान पावन झालेला आहे.

अकलकोट हे पुर्वी स्वतंत्र संस्थान होतं सन १८७९ च्या सुमारास श्रीमंत राजे म लोजीराजे भोसले हे संस्थानिक राजे विराजमान होते . श्री स्वामी समर्थांच्या लिला विषयी स्वामीभक्त श्री गोपाळबुवा उर्फ प्रीतिनंद स्वामीकुमार यांनी बखर लिहली ते महाराजांच्या जवळ असताना त्यांनी समक्ष पाहिलेल्या तेथील सेवकांनी सांगितलेल्या ऐकलेल्या स्वामा च्या लीला मोडीमध्ये लिहून ठेवलेल्या चिपळून येथील म ठात आहेत. श्रीस्वामी समर्थ महाराजांच्या लिला चरित्र कार्य विषयी गुरुलिलामृत या ग्रंथात विस्तृत स्वरूपात विवेचन आहे. अकलकोटनिवासी श्री स्वामी समर्थ महाराज चरित्र आणि कार्य हे श्रीपाद शास्त्री किंजवडेकर लिखित स्वामीचे चरित्र देखील उपलब्ध आहे स्वामी समर्थांचे भारत भ्रमण समर्थांचे विविध नावाने परिचय त्यांच्या अवतार कार्या विषयी किर्ती वर्णावी तेवढी कमीच आहे विशाल सागरातील पाणी आपण मोजू शकत नाही याप्रमाणे समर्थांची किर्ती वर्णन करण्याकरिता आपली बुद्धी तोकडी पडते आज समर्थांची अनेक मंदिरे मठ उभी राहिली आहेत . स्थान महात्म्य म्हणून समर्थांच्या पदस्पर्शाने लिला कार्यान पावन झालेल्या

असलेला पुरातन सिध्दीविनायक मंदिर आहे . अकलकोट तीर्थक्षेत्री आल्यावर सिध्दीविनायकाचे दर्शन घ्यावेच यानंतर काही अंतरावर स्वामी चरित्रातील टोळ यांचा मठ म्हणजेच सध्याचा स्वामी चा जोशी मठ म्हणून परिचित आहे स्वामी भक्तानी अनेक मंदिरातील प्रजंड गर्दी टाळण्यासाठी जोशी मठ येथेही स्वामी समर्थांचे दर्शन घेऊ शकता . स्वामी चरित्रा मध्ये शेख नुर बाबा दगाह चा उल्लेख आहे . स्वामी मंदिर शेजारील हत्तीतलाव जवळ शेख नुरोद्दीन दगाह आहे . येथे स्वामी भक्त दर्शन घेऊ शकतात . स्वामींनी दिक्षा दिलेले एकमेव शिष्य असा उल्लेख बाळप्पा महाराज यांचा केला जातो . बाळप्पा महाराज याचा मठ अर्थात गुरु मंदिर भारत गल्ली मध्ये आहे . बाळप्पा महाराज यांचे उत्तराधिकारी गंगाधर महाराज यांचे उत्तराधिकारी अकलकोट निवासी गजानन महाराज यानंतर श्रीकांत महाराज राजीमवाले डॉ पुरुषोत्तम

विकासशील सोलापूर

सोलापूर

तरुण भारत

मंगळवार, दि. ५ ऑगस्ट २०२५

वर्धापनदिन विशेष

पान ५

बार्शीतील श्री भगवंत मल्टीस्टेटची यशस्वी वाटचाल...!

बार्शीतील आय.एस.ओ. मानांकन प्राप्त असलेली श्री भगवंत मल्टीस्टेट क्रेडिट को-ऑप. सोसायटीची स्थापना २१ एप्रिल २०१५ रोजी झाली. संस्थेचे चेअरमन श्री. संतोष ठोंबरे यांच्या मार्गदर्शनाखाली सध्या बँकेच्या ४ शाखा सुस्थितीत चालू असून बँकेची १०० कोटी ठेवीकडेही वाटचाल सुरु असल्याचे मुख्य कार्यकारी अधिकारी मिलींद कांबळे यांनी सांगितले. डॉ. विठ्ठल लहाने, मोहन जोशी, नितीन बानगुडे पाटील, सचिन पिळगावकर, समीरा गुजर जोशी, उपजिल्हाधिकारी सौ. अंजली धानोरकर इत्यादी नामांकित व्यक्तींनी व्याख्यानमालेत प्रबोधन केले आहे.

संस्थेच्या बार्शी, पांगरी, वैराग व परांडा या चार शाखांत मिळून ९२ कोटी ठेवी असून ७३ कोटी कर्ज वाटप, २६ कोटी गुंतवणूक आणि ४.८ कोटी खेळते भांडवल आजरोजी आहे.

सध्याच्या स्पर्धेच्या युगात सहकारी संस्था टिकवून ठेवणे सोपी गोष्ट नाही. संस्थेचा विस्तार वाढवत असतानाच संस्थेतर्फे अनेक सामाजिक उपक्रम राबविले जातात. बार्शीतील ग्रामदैवत श्री भगवंत प्रकट दिन उत्सवानिमित्त सामाजिक संदेश देणारे विविध

नितीन बानगुडे पाटील, सचिन पिळगावकर, समीरा गुजर जोशी, उपजिल्हाधिकारी सौ. अंजली धानोरकर इत्यादी नामांकित व्यक्तींनी व्याख्यानमालेत प्रबोधन केले आहे.

सध्या संस्थेच्या बार्शी, पांगरी, वैराग, परांडा इत्यादी शाखेतून दैनंदिन कामकाज सुस्थितीत सुरु आहे. अनेक नव उद्योजकांना कर्ज वाटप करून त्यांना सक्षम करण्यात हातभार लावला आहे.

सर्व सभासदांना व ग्राहकांसाठी एसएमएस सुविधा, आरटीजीएस, एनईएफटी सुविधा एटीएम सुविधा, पिम्मी ग्राहकांसाठी विनामूल्य एसएमएस सुविधा व तत्काळ कर्जाची सोय असल्यामुळे अल्पावधीतच आमची मल्टीस्टेट नावारुपाला आली. सुरुवातीला १ कोटी ५ लाखांच्या भाग भांडवलाने संस्था सुरु केली. तसेच कोविडच्या महामारीमुळे अनेकांचे काम गेले. व्यवसाय व उद्योगधंदे बंद पडले. अशा सभासद, ग्राहकांना पाठीवर हात देवून व पुन्हा प्रोत्साहन देवून, पुन्हा भांडवल देवून त्यांना उभे राहण्याचे काम हे सोसायटीने केले आहे. संस्थेकडून बेरोजगार तरुणांना रोजगारासाठी भांडवल उत्पन्न करून देण्यासाठी संस्थेकडून अत्य मुदत कर्जाची सुविधा उपलब्ध करून देण्यात आलेली आहे. कर्जाच्या हप्त्याची सुविधा दैनंदिन पिम्मीच्या माध्यमातून भरून ग्राहक कर्जाची परतफेड करू शकतो.

आजपर्यंत सोसायटीने उल्लेखनीय काम केल्यामुळे सहकार क्षेत्रातील अनेक संस्थांनी व बँकांनी विविध पुरस्काराने गौरव केला आहे. यामध्ये सहाद्री अर्थरत्न पुरस्कार तसेच बँकोचा पुरस्कार,

सहकार फेडरेशनचा सहकार गौरव सोहळा २०२२ चा पुरस्कार, शिवशक्ती अर्बन को-ऑप. बँक यांचा आदर्श संस्था पुरस्कार व महाराष्ट्र साहित्य परिषद पुणे यांच्या शाहीर अमर शेख राज्यस्तरीय साहित्य पुरस्कार सन २०२३ असे पुरस्कार या सोसायटीला संपन्न झाले आहेत. याचे सर्व श्रेय हे आमचे सभासद, ठेवीदार, कर्जदार व सोसायटीचे असणारे सर्व कर्मचारी वृंद व संचालक यांना जाते.

सेंट्रल रजिस्ट्रार यांच्याकडे प्रस्ताव पाठवून नवीन ७ शाखांना मंजुरी प्राप्त करून घेतली. शाखा पंढरपूर, धाराशिव, तुळजापूर, छत्रपती संभाजीनगर, पुणे, मुंबई व विजापूर या ठिकाणी मंजुरी मिळाली आहे. सर्व सभासदांच्या सेवेसाठी आम्ही सोने तारण कर्ज ही सुविधा चालू केली आहे. या पुढेही सामाजिक बांधिलकी म्हणून श्री भगवंत मल्टीस्टेटकडून बार्शीसह सोलापूर, धाराशिव जिल्ह्यातील सर्व स्तरावरील लोकांना सोबत घेवून एक नवी उंची गाठण्याचा प्रयत्न करीत राहणार आहोत, असे संस्थेचे मुख्य कार्यकारी अधिकारी मिलींद कांबळे यांनी आमच्या प्रतिनिधीशी बोलताना सांगितले.

दैनिक तरुण भारतच्या वर्धापन दिनानिमित्त हार्दिक शुभेच्छा..!

ठेवी 91 कोटी

अल्पावधीतच विश्वासार्थ पात्र ठरलेली संस्था...

पिम्मी ठेव ग्राहकांसाठी दैनंदिन शिखर रकमेची SMS सेवा देणारी एकमेव संस्था

नवीन शाखा मंजुरी :

मुंबई, पुणे, छ.संभाजीनगर, पंढरपूर, धाराशिव, तुळजापूर, विजापूर

One Stop Banking, Non-stop Service

ठेवींवर आकर्षक व्याजदर

१ ते ३ महिने	7%
३ महिने ते ६ महिने	8%
६ महिने ते १२ महिने	9%
१३ महिने ते २ वर्ष	10%
२ वर्षांपुढे	11%
ज्येष्ठ नागरिक, माजी सैनिक इ.	1%
आवर्तक ठेव (१ वर्ष)	10%
सेव्हिंग ठेव	4%

दामदुप्पट ठेव ७२ महिने

श्री भगवंत मल्टीस्टेट क्रेडिट को-ऑप. सोसायटी लि., बार्शी.

मुख्य कार्यालय : निकीता हॉटेल शेजारी, कुईवाडी रोड, पाटील प्लॉट, बार्शी.
Mob.08805375959, E-mail: sbmbarshi@gmail.com

मुख्य शाखा : बार्शी Mob. 9881926296	पांगरी Mob. 8380805959	वैराग Mob. 8805325959	परांडा Mob. 9552065959
--	---------------------------	--------------------------	---------------------------

संचालक मंडळ	श्री. संतोष रावसाहेब ठोंबरे	चेअरमन	संचालक	उपलब्ध सुविधा	मासिक व्याज प्राप्ती योजना
श्री. शहाजी हरिदास फुरडे-पाटील	व्हा.चेअरमन	प्रा. सतिश दिनकरराव देवकर	संचालक	संचालक	* एस.एम.एस. बँकिंग सुविधा
श्री. प्रदीप सुभाष औरकर	सचिव	श्री. आबासाहेब विष्णू लोडे	संचालक	संचालक	* सर्व प्रकारचे तारण कर्ज
श्री. विलास कृष्णा निंबाळकर	संचालक	सौ. माधुरी संतोष ठोंबरे	संचालिका	संचालिका	* RTGS & NEFT सुविधा.
सौ. सविता अविनाश सोलवट	संचालिका	श्री. मिलिंद सिद्धम कांबळे	मुख्य कार्यकारी अधिकारी	मुख्य कार्यकारी अधिकारी	* QR CODE सुविधा.

दैनिक तरुण भारतच्या वर्धापन दिनानिमित्त हार्दिक शुभेच्छा..!

सुवर्ण महोत्सवाकडे वाटचाल...!

सभासद व ग्राहकांच्या विश्वासाला

जपणारी पतसंस्था

श्री भगवंत सहकारी नागरी पतसंस्था मर्यादित, बार्शी.

२६३२, रुई ओळ, बार्शी, जि. सोलापूर

ठेवीचे व्याज दर

* ४६ दिवस ते ९० दिवस	४%
* ९१ दिवस ते ३६४ दिवस	६%
* १ वर्ष ते २ वर्षांचे आत	९%
* २ वर्षे ते ५ वर्षे	९.५%
* (ज्येष्ठ नागरिक १ वर्षाचे पुढे अर्धा टक्का जादा)	
* मासिक मुदत ठेव किमान ३ वर्षे	
* बचत रोखा (दामदुप्पट) ८४ महिने	

कर्जाचे दर	
* सोनेतारण कर्ज	१४%
* इतर कर्ज	१५%
* ठेव तारण कर्ज तारण ठेव व्याजदरापेक्षा २% जादा	

* वैशिष्ट्ये :-

- * विविध प्रकारच्या कर्ज योजना.
- * लॉकरची सोय.
- * सोने तारण / वेअरहाऊस तारण त्वरीत उपलब्ध.
- * संपूर्ण संगणकीकृत कामकाज.
- * विनम्र व तत्पर सेवा.

* संचालक मंडळ *

डॉ. श्री. बी. वाय. यादव (अध्यक्ष)	अॅड. श्री. अ.अ. तांबोळी (उपाध्यक्ष)	श्री. गो. म. लोहे (संचालक)
श्री. भा. वि. बडवे (संचालक)	श्री. स. पां. राऊत (संचालक)	श्री. नं. ना. देशमुख (संचालक)
श्री. भा.द. नाईकवाडी (संचालक)	श्री. डॉ. कृ.द. मस्तुद (संचालक)	श्री. सु. बा. खाडे (संचालक)
श्री.मती वै.वि. टिळक (संचालिका)	श्री. अ. रा. बनसोडे (संरक्षकस्थापक)	

सर्व संचालक मंडळ व कर्मचारी वृंद

बार्शी एज्युकेशन सोसायटी, बार्शी संचलित खालील शाखांतर्फे

दै. सोलापूर तरुण भारतच्या ४१ व्या वर्धापन दिनास हार्दिक शुभेच्छा !

- १) सुलाखे माध्यमिक व उच्च माध्यमिक हायस्कूल, बार्शी.
- २) नवीन मराठी शाळा, बार्शी.
- ३) श्रीमती मंगलाताई सुलाखे शिशुविहार, बार्शी.
- ४) सुलाखे इंग्लिश मिडियम स्कूल, बार्शी.
- ५) सुलाखे इंग्लिश मिडियम ग्री प्रायमरी स्कूल, बार्शी.
- ६) सुलाखे कॉम्प्युटर ट्रेनिंग सेंटर, बार्शी.
- ७) सुलाखे कॉलेज ऑफ कॉम्प्युटर मॅनेजमेंट अँड रिसर्च, बार्शी.

*** शुभेच्छुक ***

बार्शी एज्युकेशन सोसायटी बार्शीचे - अध्यक्ष, सचिव, सर्व विश्वस्त, सर्व मुख्याध्यापक सर्व शिक्षक, शिक्षिका व शिक्षकेतर वृंद

नर्गिस दत्त मेमोरियल कॅन्सर हॉस्पिटल, बार्शी

कै.सौ. सर्वमंगलाबाई उत्तरेश्वर कश्यप

कै. डॉ. बी.एम. नेने

कॅन्सर निदान व उपचार एकाच छताखाली उपलब्ध

तज्ञ व अनुभवी डॉक्टरस

सर्जिकल ऑकोलॉजी

- डॉ. प्रकाश डाळे
- डॉ. अनंत माने
- डॉ. विनीत विराजदार
- डॉ. भालचंद्र कश्यपी

मेडीकल ऑकोलॉजी

- डॉ. एच.एस. गडदे
- डॉ. अमित इनामदार
- डॉ. आर. राजेश्वरकर

रेडिएशन ऑकोलॉजी

- डॉ. एच.एस. गडदे
- डॉ. आर. राजेश्वरकर

न्यूक्लीयर मेडिसीन

- डॉ. आर. राजेश्वरकर

फिजीशियन

- डॉ. योगेश सोमाणी
- डॉ. स्नेहल माढेकर
- डॉ. रविंद्र पुनमिया

पॅथॉलॉजिस्ट

- डॉ. अशोक कोठारी
- डॉ. गौरव साखरे
- डॉ. संगिता मोहिते (Oncopathologist)

रेडीओलॉजिस्ट

- डॉ. राघवेंद्र अणवेकर
- डॉ. स्नेहा सोळंकी

भुलतज्ञ

- डॉ. वर्षा माने

महात्मा ज्योतीराव फुले जीवनदायी आरोग्य योजने अंतर्गत केसरी व पिवळे रेशनकार्ड धारकांना सर्व प्रकारच्या कॅन्सरसाठीचे उपचार (ऑपरेशन/केमोथेरपी/रेडीओथेरपी) मोफत मिळतील.

सन १९८१ पासून

कॅन्सरवरील जागतिक पातळीवरील संशोधन (WHO/IARC) व उपचारासाठी अग्रणी संस्था म्हणून देश-विदेशांत सुपरिचीत टाटा मेमोरियल सेंटर मुंबई मान्यता प्राप्त ग्रामीण कर्करोग प्रकल्प केंद्र

उपलब्ध सुविधा

- सीटी स्कॅन • सोनोग्राफी • मॅमोग्राफी • डिजिटल एक्स-रे
- निदान चाचणीसाठीच्या अद्यावत प्रयोगशाळा,
- तज्ञ डॉक्टर व कुशल मनुष्यबळ
- 24x7 वैद्यकीय सेवा उपलब्ध
- धर्मदाय रुग्ण निधी (I.P.F.) अंतर्गत निर्धन व अर्थिक दृष्ट्यादुर्बल घटकातील रुग्णांना मोफत अथवा ५०% सबलतीच्या दरात उपचाराची सुविधा उपलब्ध

पेट स्कॅन सुविधा उपलब्ध

अत्याधुनिक रेडिएशन उपचार 3DCRT, IMRT, VMAT उपलब्ध

श्रीमती प्रभावती झाडबुके अध्यक्षा	अॅड. आमदार दिलीप सोपल चेअरमन व कार्याध्यक्ष	श्री. सत्यनारायण झंवर सचिव	श्री. बन्सीधर शुक्ला खजिनदार
किशोर परांजपे प्रशासकीय अधिकारी	* समस्त संचालक मंडळ *		डॉ. सुखदा कुलकर्णी वैद्यकीय अधीक्षक

डॉ. बी.एम. नेने अश्विनी रुशल कॅन्सर रिसर्च अँड रिलीफ सोसायटी,
सौ. एस.यु. कथले चॅरिटेबल ट्रस्ट, श्री. नवलमल फिरोदीया मेमोरियल लिनीयर अँक्सिलेटर अँड डायग्नोस्टिक सेंटर
पत्ता : आगळगांव रोड, बार्शी, जि. सोलापूर संपर्क : ०२१८४-२२२६९९

• Web site : www.ndmchbarshi.org • Email : ashwinisociety@gmail.com

भारतीय शौर्य पुन्हा एकदा उजेडात आणू या, चला
‘विजय दिवस
साजरा करूया !

अपल्या दैदीप्यमान पराक्रमी इतिहासाच्या जोरावर प्रखर राष्ट्रभक्तीने जगभरात भारतीय संस्कृतीची अटल छाप सोडणाऱ्या माझ्या भारतीय बांधवांना 'विजय दिवसाच्या' हार्दिक 'शुभेच्छा ! आजच्याच २६ जुलै १९९९ या दिवशी तत्कालीन पंतप्रधान शरद्धे दिवंगत अटल बिहारी वाजपेयी यांच्या नेतृत्वात कारगिल मध्ये पाकिस्तानाला युद्धात पराजित करून 'भारतीय शूर सैनिकांनी ऑपरेशन विजय' यशस्वी केले. तब्बल १८ हजार फूट उंचीवर भारतीय सैन्याने आपले शौर्य जगाला दाखवले होते. एवढ्या उंचीवर आणि उणे ४० अंश सेल्सिअस तापमानात लढले गेलेले हे युद्ध जगातील एकमेव उदाहरण म्हणावे लागेल. हा भारतीयोंच्या शौर्याचा अगदी अलिकडचा पराक्रम आहे. पण गेल्या ३ तीन हजार वर्षात भारतीय वीर भूमिपुत्रांनी आणि योद्ध्यांनी असाच शौर्याचा इतिहास रचला, पण तो इतिहास आजच्या पिढी पर्यंत ज्या प्रखरतेने पोहोचायला पाहिजे त्या प्रखरतेने आतापर्यंत पोहोचला नाही, याची मला खंत आहे. ही उणीव भरून काढण्यासाठी आणि विजय दिवसाचे औचित्य साधत माझ्या कौशल्य विभागाच्या अंतर्गत येणाऱ्या राज्यालया सर्व शासकीय आणि खाजगी मिळून एक हजार व्यवसाय शिक्षण आणि प्रशिक्षण केंद्रात भारतीय विजयाची गाथा विद्यार्थ्यांपुढे मांडण्याचा उपक्रम आम्ही सुरू केला. ऐतिहासिक लढाया, पराक्रमी राजे, योध्ये यांचे पोस्टर प्रदर्शन, त्या अनुषंगाने काव्य, निबंध स्पर्धा, माजी सैनिकांचे वीरगाथे संदर्भात व्याख्यान, वीरमंथा, वीर पत्नी यांचा सन्मान आणि शहिदांना नमन या कार्यक्रमानी भारतीय पराक्रमाला विविध संस्थांमध्ये उजाळा देण्यात येणार आहे.

मंगलप्रभात लोढा

कौशल्य, रोजगार व
नाविन्यता मंत्री, महाराष्ट्र राज्य

फ़्मरतरीय भूमरपुत्र ररने, योधेय यरंने शौर्य

भरतरीय शूरवीर पररक्रमरी रररंने शौर्य वरिदरधर्यरंनर मनरत वरंववून
परखर ररषभनकीनरी प्रेरणर नन्यरने जरगुत कररवी यर उदेशरने लोणरवडर
येथील कुरंतकरकररक लहुजी सरळवे औद्योगरक प्ररशरणर संस्थर,
मरंगररगर येथे वरजय दरवसरने परहिले पुष्य वरहण्यरत आले. भरतरीय
नरहपररक्रमरी रररंनरी आणर भररतमरररररररररर शुरु ररण ररगणरीनींनी परकीय
आक्रमण परतवून लरवतनर दरखवलेल्यर शौर्यरंनरी गरथर ररज्यभररतल्यर

संस्थान्धेयें सांगितली जाणार आहे. भारतीय इतिहास साक्ष देतो की, भारताभूमीवर आलेल्या प्रत्येक परकीय आक्रमकास भारतीय धैर्याने आणि पराक्रमाने सामोरे गेले. अलेक्झांडरशी लढणारा राजा पुरु, इस्लामी आक्रमकाचिरुद्ध उभे ठाकलेले महाराजा सुहेलदेव, अकबराला धूळ चारणारी राणी दुर्गावती, महाराणा प्रताप ज्यांनी मेवाडच्या प्रत्येक कणकणात स्वातंत्र्याची शपथ रुजवली, छत्रपती शिवाजी महाराज ज्यांनी हिंदवी स्वराज्याची ज्योत पेटवली, आणि पृथ्वीराज चौहान ज्यांनी शत्रूंना वेळोवेळी पराभवाची धूळ चारली. दुर्दैवाने, हा इतका गौरवशाली विजयाचा इतिहास काही काळ राजकीय स्वातंत्र्याच्या धुरसर पडद्याआड लपला. या पराक्रमाने सखोल चित्रण भारतीयांच्या पुढे आले नाही हे आपले दुर्दैव. मात्र अशा हे चित्र बदलण्याची वेळ आली आहे. नव्या पिढीला आपल्या राष्ट्राच्या शौर्यगाथांचा अभिमान बाळगता यावा, त्यांच्या नसानसांत भारतीयत्व आणि पराक्रमाची ज्योत पेटावी यासाठी विजय दिनाचा उत्सव साजरा करणे अत्यावश्यक आहे. हीच भारती राजांनी भारताच्या दैदिप्यमान विजयगाथेत सोनेरी पाने भरली. ह्रीच सोनेरी पाने पुन्हा एकदा ऊर्जेने ओतप्रोत भरलेल्या तरुणांसमोर उलगडली जाणार आहेत.

स्वातंत्र्यानंतरही भारताची विजयाची
परंपरा

ज्याप्रमाणे आपल्या भूमिपुत्र राजांनी परकीय आक्रमणाच्या विरोधात पराक्रम्याची ज्योत तेवत ठेवली त्याचप्रमाणे स्वातंत्र्यानंतरही भारतीय सैन्याने शत्रू राष्ट्रांचे विजय मिळविले. पाकिस्तानविरुद्ध १९४८ मध्ये पहिले युद्ध, १९६५ चे युद्ध, १९७१ चे युद्ध ज्यामध्ये बांगलादेशाची मुक्तता झाली. या प्रत्येक लढ्यात भारतीय सैन्याने प्राणांची आहुती देत भारतीयांची छाती गोवावने फोडून घेतली. अलीकडील पाकिस्तानी पुस्तकृत उरी हल्ल्यानंतर संतप्त भारतीय श्री.रंजेंद्र मोदी यांच्या नेतृत्वात भारतीय सैनिकांनी केलेला पॅकिंगल स्ट्राईक, बालाकोट एअर स्ट्राईक आणि 'ऑपरेशन बंधन' सारख्या मोहिमांनी भारताची दहशतवादाविरुद्धची कठोर भूमिका जगाला दाखवून दिली. नुकतेच पहलगामच्या भ्याड हल्यानंतर 'ऑपरेशन सिंदूर' ने भारतीयांनी जशाच तसे उत्तर हा नव्या भारताचा आक्रमक पवित्रा संपूर्ण जगाने पहिला.

भारतीय संस्कृतीत विजय ही केवळ ऐतिहासिक घटना नाही, ती आपल्या जीवनमूल्यांचा, परंपरांचा आणि राष्ट्राभिमानाचा गाभा आहे. विजय दिवस हा उत्सव शौर्य, बलिदान आणि स्वराज्याची प्रेरणा देणारी ऊर्जा आहे. चला प्रखर राष्ट्रभक्तीच्या भावनेने शौर्याला मनोभावे वंदन करूया!

जय हिंद! वंदे मातरम!

प्रज्ञासूर्य डॉ. बाबासाहेब
आंबेडकर यांचा सोलापुरशी
अतुट ऋणानुबंध होता. शहर -
जिल्ह्याला अनेकवेळा डॉ. बाबासाहेब
आंबेडकर यांचा पदस्पर्श लाभला.
भारतारन डॉ. आंबेडकर ज्या-ज्या
वेळी सोलापुरला आले त्यावेळी
झालेल्या परिषदा, मानपत्र सोहळा,
भाषणे या सर्व क्रांतीकारक घटना
सोलापूरकरांसाठी स्फूर्तीदायी ठरल्या.
तुमच्या मताची किंमत मिठ-मिरची,
सारख्या उभे राहून नका !, स्वतःच्या
पायावर उभे राहून सर्वांगीण उन्नती करा
!! , असा प्रेरक संदेश त्यांनी दिला.

विश्वभूषण डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर
अनेकवेळा सोलापूर जिल्ह्यात आले. त्या दरम्यान
साधारणतः १४ विविध कार्यक्रम पार पडले.
१ जानेवारी १९२५ मध्ये बह्विक्त हितकारणी
सभेने डॉ. आंबेडकरांच्या मार्गदर्शनाखाली
शहरातील मिलिंद नगरात पहिल्या वसतिगृहाची
स्थापना केली होती. बारांी येथे देशांतर - नाम
ांतर की धर्मांतर १ मे १९२४ मध्ये बारांी येथे
मुंबई प्रांतिक बह्विक्त हितकारणी सभेच्या
वतीने परिषद झाली. या परिषदेत देशांतर-नामा
ांतर की धर्मांतर यावर महत्त्वपूर्ण भाष्य करीत
धर्मांतराचा संकल्प आंबेडकर यांनी बारांी येथे
केला. धर्मांतराबाबतचे चिंतन त्यांनी व्यक्त केले
होते.

दि. २६ व २७ नोव्हेंबर १९२७ रोजी सोलापूर शहरात थोरला राजवाडा (मिर्लिंद नगर) येथे सोलापूर जिल्हा महार वतनदार परिषदेचे दुसरे अधिवेशन झाले. यावेळी डॉ. बाबासाहेब उस्पतिवत होते. स्वतःच्या पायावर उभे राहून सर्वांगीण उन्नती करा, स्वतंत्र व्हा, स्वतंत्र वसाहती निर्माण करून निर्भयपणे जगण्याचा मंत्र त्यांनी यावेळी दिला. या सभेचे वैशिष्ट्य म्हणजे धर्मातराचा उरावही केला होता. ६ मार्च १९३२ रोजी सोलापूरले स्टेशन येथे

किरण बनसोडे

सोलापूर
९८२२६१६१५१

गण बनसोडे
लातूर
६१६१५१

व नगरपालिकेच्या वतीने डॉ. बाबासाहेबांना मानपत्र अर्पण करण्यात आले.

सोलापुरात थोरला राजवाडा येथे
तीन वेळा लाभली डॉ. आंबेडकरांची
भेट

सोलापुरात थोरला राजवाडा येथे
तीन वेळा डॉ. आंबेडकरांची भेट
लाभली.

दि. २६ व २७ नोव्हेंबर १९२७ रोजी सोलापूर शहरात थोला राजवाडा (मिलिंद नगर) येथे सोलापूर जिल्हा महार वतनदार परिषदेचे दुसऱ्या अधिवेशनासाठी डॉ. आंबेडकर आले होते. २४ मे १९३२ रोजी तत्कालिन अस्पृश्य जनतेच्या वतीने प्रथमच डॉ. बाबासाहेब बां ना मनोभावे मानपत्र

प्रदान करण्यात
आले. त्यानंतर
२४ जानेवारी
१९३७ रोजी मुंबई
ले जिस्ले टीव्हा

असेम्ब्ली निवडणुकी निमित्त डॉ. आंबेडकर सोलापुरात आले होते. थोरला राजवाडा येथील मंडपात त्यांचे भाषण झाले.

आंबेडकर यांचा बावी येथे मुक्काम

जानेवारी १९२५ मध्ये माता रमाई यांची प्रकृती खालावली होती. हवा पालट म्हणून तेव्हा डॉ. बाबासाहेब सहकुटुंब माढा तालुक्यातील बावी येथे मुक्कामी आले होते. समाज सुधारक वालचंद कोठारी यांच्या मळ्यात ते काही दिवस राहिले होते.

सार्वजनिक कार्याची मुहूर्तमेढ

सोलापुरात रोवली

हरिमाई देवकरा हायस्कूलच्या १६ रा. व. मुळे स्मारक मंदिरात दिनांक १४ जानेवारी १९४६ रोजी जिल्हा लोकल बोर्ड व नगरपालिकेच्या वतीने डॉ. बाबासाहेबांना मानपत्र अर्पण करण्यात आले. सार्वजनिक कार्यांची मुहुर्तमेढ सोलापूरत मी रोवली, असे डॉ. आंबेडकरांनी त्यावेळी अभिमानाने सांगितले. मजूमूरं या नात्याने मजुरांच्या हिताकडे अधिक लक्ष देत आहे. मजुरांच्या हिताचे १० कायदे करीत आहोत, ज्यामळे देशाचे सामाजिक व आर्थिक दारिद्र्य दूर करण्याचा प्रयत्न असल्याचे स्पष्ट केले. ब्रेण्डा करण्यापेक्षा कृतीला महत्त्व असल्याचे प्रणपादायी विचार त्यांनी मांडले.

तुमच्या मताची किंमत

मिठ-मिरची सारखी समजू नका !
२४ जानेवारी १९३७ रोजी मुंबई
लेडिजस्लेटीव्ह असेम्ब्ली निवडणुकी निमित्त
डॉ. आंबेडकर सोलापुरात आले होते. थोरला
राजवाडा येथील मंडपत त्यांचे भाषण झाले.
तुमच्या मताची किंमत मिठ-मिरची, सारखी
समजू नका, तुमच्या प्राणा इतकीच किंवा
त्याहून जास्त तुमच्या मताची किंमत आहे,
हे विसर नका, असे मार्गदर्शन त्यांनी यावेळी
केले होते.

सिंगोला
तालुक्यातील

सोनंद नगरीमध्ये
ग्रामदैवत श्री सिद्धनाथ
काळभैरव हे देवस्थान
आहे. सदर देवस्थान श्री
सिद्धनाथ देवस्थान श्री
क्षेत्र सोनारी, ता.परंडा
येथील ठाणके असून
जागरूक देवस्थान
आहे. हे अंदाजे २००
ते २५० वर्षांपूर्वीचे
प्राचीन हेमाडपंथी मंदिर
अस्तित्वात होते. त्याचे
साक्षी देणारे पुरावे
तेथील असणारी दगडी
डिकमल व इतर अन्य
बांधकामे अस्तित्वात
आहे.

आध्यात्मिक वारसा, संत महंतांच्या
पदस्पर्शाने पावन झालेली सोनंद नगरी

मोठ्या श्रद्धेने व भावनेने भक्तगण येतात व श्रद्धेने दान, अन्नदान करतात. मंदिराचा जिर्णोद्धार करून सन २००० ला मंदिर, शिखर तसेच सभामंडप बांधकाम करण्यात आले. सोनंद मधील सर्व ग्रामस्थांचे ते ग्रामदैवत असून हनुमान जन्मोत्सव चैत्र पौर्णिमा या दिवशी श्री सिद्धनाथ व जोगेश्वरी माता यांचा विवाह सोहळा मोठ्या उत्साहामध्ये साजरा होत असतो. या विवाह सोहळ्यास हजारांच्या संख्येने भक्तगण उपस्थित असतात. देवस्थान ट्रस्ट यांचे माध्यमातून भक्त यांच्या निवासासाठी भक्तनिवास बांधण्यात आलेले आहे. तसेच वर्षभर प्रत्येक पौर्णिमेला महाआरती व महाप्रासाद यांचे आयोजन करण्यात येते. देवस्थानच्या विकासासाठी श्री सिद्धनाथ काळभैरव देवस्थान ट्रस्ट यांचे माध्यमातून तीर्थक्षेत्र विकास आराखडा तयार करण्यात येत असून लवकरच त्या संबंधाने पाटपुरवा केला जात आहे. तसेच मंदिर परिसरामध्ये आई तुळजाभवानी देवीचे ही मंदिर आहे. नवरात्र मध्ये मोठ्या उत्साहामध्ये या टिकाणी कार्यक्रम होतात.

सोनंद नगरी निळकंठ महाराज यांच्या पदस्पर्शाने पावन झालेले असून राम मंदिर, दत्त मंदिर, हनुमान मंदिर, गणेश

मंदिर अशी पावित्र देवस्थाने एकाच ठिकाणी पाहावायस मिळतात. तसेच पानिपत मध्ये वीरमरण आलेले शिंदेजी महाराज यांचे समाधी स्थळ आहे. गावाच्या पश्चिमेला श्री सुरुंदर सय्यदबाबा यांचे समाधी स्थळ आहे. मोठ्या श्रद्धेने राज्यातून विविध भागांमधून भक्त येत असतात. रामनवमी या दिवशी मोठी यात्रा भरवण्यात येते. श्री गोपीनाथ बाबा यांची समाधी स्थळ ही या ठिकाणी आहे. श्रद्धा आणि सवारी

माहेब देशमुख
मांगोला
२२८९४७५

या भावनेने भक्तगण देवस्थानास भेट देऊन कृपाशीर्वाद घेतात. तसेच दख्खनचा राजा जोतिबा यांचेही मंदिर असून चैत्र महिन्यामध्ये मोठ्या उत्साहामध्ये साजरा सोहळा केला जातो. या निमित्ताने पालखीची भव्य मिरवणूक काढली जाते. गावाच्या पश्चिमेला श्री सिद्धनाथ खरसुंडी मंदिर आहे. सदर ठिकाणी मंदिर परिसरामध्ये मोठ्या प्रमाणात वृक्ष लागवड करण्यात आलेली आहे. तसेच मंदिर परिसर सभामंडप सुशोभीकरण करण्याचे काम सुरू आहे. तसेच एकविरा आई यांचे मंदिर हे जिल्ह्यातील एकमेव मंदिर सोनद नगरीमध्ये असून सदर मंदिराचा ही जीर्णोद्धार करण्याचे काम सुरू आहे. गावच्या दक्षिणेला कोरडा नदीच्या शेजारी श्री सिद्धनाथ शिर्सांदी देवस्थान मंदिर असून मंदिर सभा मंडप जीर्णोद्धार करण्यात येत आहे.

सोलापूर जिल्ह्यातील वाघाचा वावर आपण मागील वर्षभरापासून ऐकून आहोत बार्शी तालुका आणि धाराशिव जिल्ह्यातील येडशी जंगल परिसरातील वाघाच वावर त्याची दहशत आपण सर्वांनी पाहिली आहे.मानव आणि वन्य जीव हा संघर्ष नवीन नसेल तरी आज वाढते शहरीकरण जंगलतोड आणि वन्यजीवांच्या अधिवासावर मानवी अतिक्रमण हे या संघर्षाला पूरक ठरत आहे.जागतिक व्याघ्र दिनाच्या निमित्ताने आपण सर्वांनी थोडे अंतर्मुख होऊन याकडे पाहणे गरजेचे आहे. जागतिक व्याघ्र दिन दरवर्षी २९ जुलै रोजी जगभर साजरा केला जातो. २९ जुलै २०१० रोजी रशिया मधील सेंट पीटर्सबर्ग येथे भरलेल्या व्याघ्र परिषदेत हा दिवस जागतिक व्याघ्र दिन म्हणून घोषित करण्यात आला.दरवर्षी २९ जुलै रोजी वाघ संवर्धनासाठी जागृती करण्यासाठी आंतरराष्ट्रीय व्याघ्र दिन साजरा केला जातो. अनेक देशांनी वाघ वाचवण्याचे जागतिक ध्येय ठेवले होते. भारतानेही वाघांना वाचवण्यात मोठे योगदान दिले आहे. आज जगात सर्वात जास्त वाघ भारतात आढळतात. भारतात २०२२ व्याघ्र गणनेनुसार, भारतात ३१६७ वाघ आहेत, जे जागतिक संख्येच्या सुमारे ७५ टक्के आहे. भारतात वाघांची सर्वाधिक लोकसंख्या मध्य प्रदेशात आहे. जिथे सध्या ७८५ वाघ आहेत. यानंतर कर्नाटकचा क्रमांक लागतो जिथे वाघांची संख्या ५६३ आहे.

या यादीत उत्तराखंड चौथ्या स्थानावर आहे जिथे ५६० वाघ आहेत आणि महाराष्ट्र पाचव्या स्थानावर आहे. जिथे ४४४ वाघ आहेत. भारतानंतर रशिया हा वाघांची संख्या असलेला दुसरा देश आहे. येथे फक्त ५४० वाघ आहेत. या संदर्भात मध्य प्रदेश राज्य जगभरातील देशांशी स्पर्धा करत आहे.

या व्याघ्र प्रकल्पांमध्ये वाघांची संख्या जास्त आहे. व्याघ्र प्रकल्पाबद्दल बोलायचे झाले तर उत्तराखंडच्या जिम कॉर्बेटकडे वाघांची संख्या सर्वाधिक आहे. येथे २६० वाघ आहेत. यानंतर बांदीपूर (१५०), नागरहोल (१४१), बांधवगड (१३५), दुधवा (१३५), मुदुमलाई (११४), कान्हा (१०५), काझीरंगा (१०४), सुंदरबन (१०४). १००)), ताडोबा (९७), सत्यमंगलम (८५), आणि पेंच-एमपी (७७) २०२२ पर्यंत, जागतिक वन्य वाघांची संख्या ४,५०० ग्राॅड व्यक्ती इतकी असल्याचा अंदाज होता, ज्यापैकी बहुतेक लोकसंख्ये लहान, एकाकी भागात राहतात. आययूसीएन रेड लिस्टमध्ये ही प्रजाती धोक्यात असलेल्या प्रजाती म्हणून सूचीबद्ध आहे . सध्या भारतात वाघांची संख्या सर्वात जास्त आहे. फक्त एक शतकापूर्वी, १,००,००० हून अधिक वाघ आशियामध्ये फिरत होते. या प्रजातीसम रील सर्वात मोठे आव्हान म्हणजे मानवी वाघ संघर्ष. २०१० पासून अनेक देशांनी त्यांच्या वाघांची संख्या दुप्पट केली आहे, परंतु त्यांच्या बहुतेक वाघांच्या अधिवासाचा नाश केला आहे. यामुळे मानव आणि वाघ यावर असंख्य वाद विवाद झाले आहेत.

वाघांची संख्या घटण्याची प्रमुख कारणे म्हणजे बहुतेक वन्यजीव प्रजातींना असलेले धोके. यामध्ये अधिवास नष्ट करणे, अधिवासाचे विखंडन आणि शिकार यांचा समावेश आहे. उच्च मानवी लोकसंख्या घनता असलेल्या देशांमध्ये अतिक्रमणामुळे वाघ मानव-वन्यजीव संघर्षाचे बळी ठरतात. पश्चिमेकडील पूर्व अनातोलिया प्रदेशापासून पूर्वेकडील अमूर नदीच्या खोऱ्यापर्यंत आणि दक्षिणेकडील हिमालयाच्या पायथ्यापासून ते सुंदा बेटांमधील बालीपर्यंत वाघ मोठ्या प्रमाणात आढळतात. २० व्या शतकाच्या सुरुवातीपासून, वाघांची लोकसंख्या

त्यांच्या ऐतिहासिक श्रेणीतील किमान ९३% कमी झाली आहे आणि पश्चिम आणि मध्य आशिया, जावा आणि बाली बेटे आणि आग्नेय आणि दक्षिण आशिया आणि चीनच्या मोठ्या भागातून ती नष्ट झाली आहे. वाघ अजूनही मुक्तपणे फिरत असलेल्या श्रेणीतील जे काही शिल्लक आहे ते विखुरलेले आहे, ते सायबेरियन समशीतोष्ण जंगलांपासून ते भारतीय उपखंडातील उपोष्णकटिबंधीय आणि उष्णकटिबंधीय जंगलांपर्यंत, इंडोचीन आणि एक इंडोनेशियन बेट, सुमात्रा पर्यंत पसरलेले आहे.

वाघांना त्यांच्या भक्ष्यासाठी मोठ्या प्रमाणात निवासस्थानाची आवश्यकता असते. ते प्रदेश स्थापित करतात आणि त्यांची देखभाल करतात परंतु त्यांच्याकडे खूप विस्तृत निवासस्थाने असतात ज्यामध्ये ते फिरतात. निवासस्थानाचा आकार प्रामुख्याने शिकारची संख्या, भौगोलिक क्षेत्र आणि व्यक्तीच्या लिंगावर अवलंबून असतो. भारतात, निवासस्थानांची श्रेणी ५० ते १,००० किमी२ (१९ ते ३८६ चौरस मैल) असल्याचे दिसून येते तर मंचूरियामध्ये ते ५०० ते ४,००० किम १२ (१९० ते १,५४० चौरस मैल) पर्यंत असते. नेपाळमध्ये, संरक्षित प्रदेश नरांसाठी १९ ते १५१ किमी२ (७.३ ते ५८.३ चौरस मैल) आणि मादींसाठी १० ते ५१ किमी२ (३.९ ते १९.७ चौरस मैल) असल्याचे नोंदवले गेले आहे.मानव-वन्यजीव संघर्ष (क्वड) जगभरात आढळू शकतो आणि अनेक शतकांपासून ही एक जागतिक समस्या आहे. फेलिड संवर्धनात, मानव आणि फेलिड यांच्यातील संघर्ष हा जगभरातील सर्वात तातडीचा प्रश्न बनला आहे. भक्षक असल्याने, फेलिड ही मानव-वन्यजीव संघर्ष निर्माण करणारी सर्वात प्रमुख

गावांमध्ये येतील. त्यामुळे, वनक्षेत्रात आणि जवळ राहणाऱ्या वाघ आणि मानवांमधील संघर्षाची शक्यता वाढत आहे.

वन्य शिकार उपलब्धता

अधिवास नष्ट होण्याव्यतिरिक्त, शिकार आणि जमिनीसाठी पशुधनाशी स्पर्धा यामुळे वाघांच्या शिकारिचे प्रमाण कमी होत आहे, हे वाघांच्या मोठ्या भागांसाठी एक गंभीर धोका बनत आहे. वाघांच्या शिकारिवर जास्त दाब असल्याने शिकारीची संख्या कमी होते. म्हणूनच, वाघ अन्नाच्या शोधात गावांकडे येतील. आजकाल संघर्ष होण्याची शक्यता जास्त असते जिथे मानवी अधिवास आणि वाघांचे अधिवास हस्तक्षेप करतात, एकतर राखीव कडांवर किंवा जिथे लोक

प्रजाती आहे आणि सामान्यतः मानवी सुरक्षेसाठी आणि पशुधनासाठी (शिकारीद्वारे) धोका मानली जाते.

फेलिड्स त्यांच्या मोठ्या घराच्या श्रेणीमुळे आणि आहाराच्या गरजांमुळे मानवांशी संघर्ष करण्यास विशेषतः प्रवृत्त असतात. लोक जखमी होतात किंवा मारले जातात किंवा शिकार केलेले पशुधन अनेकदा सूडबुद्धीने मारले जातात अशा संघर्षांमध्ये सहभागी फेलिड्स मारले जातात. जगातील ७५% पेक्षा जास्त फेलिड प्रजाती, उदाहरणार्थ कॅाकल, चित्ता, युरेशियन लिंक्स, जव्जार, बिबट्या, सिंह, प्यूमा, हिम बिबट्या आणि वाघ, मानव-फेलिड संघर्षांमुळे प्रभावित होतात .

आपण मानवांनी आपल्या राहणीमानासाठी केलेल्या अधिवासाच्या विनाशामुळे वाघांच्या मोठ्या प्रमाणात विचलनाची संख्या कमी होत आहे. आपण शेतीसाठी किंवा घरे आणि गावे बांधण्यासाठी त्यांचे क्षेत्र नष्ट करत आहोत. आणि यामुळे मानव-वाघ संघर्ष होतात.

आजकाल आपण ऐकतो की वाघांना विष देऊन मारले जात आहे किंवा वाघ मानवी वस्तीच्या भागात फिरत आहेत किंवा गुरेढोरे आणि अगदी माणसांवरही हल्ला करत आहेत. तर, या मानवी वाघ संघर्षाची कारणे काय आहेत?

मानवी वाघ संघर्षाची मुख्य कारणे कोणती आहेत?

निवासस्थानाची उपलब्धता

वाघांना जगण्यासाठी मोठ्या प्रमाणात प्रजातींची आवश्यकता असते, ज्यामध्ये मुख्य जंगलाचा समावेश असलेल्या उच्च दर्जाच्या अधिवासाचा समावेश आहे. वाघ आणि मानवांमध्ये जागेसाठी स्पर्धा हा संघर्ष निर्माण करणारा मुख्य घटक आहे. जगातील बहुतेक भागात, मानवी लोकसंख्या वाढतच आहे. अशाप्रकारे, मानवी समाजाने भूदृश्यावर वर्चस्व गाजवले आहे आणि मानवी प्रभाव आणि हालचाली शहरांच्या कडेला आणि वन्य अधिवासाच्या पलीकडे जातात. वन्य अधिवासांमध्ये मानवांचा हा घुसखोरी, तसेच काही वन्यजीव प्रजातींचे अधिवास यामुळे मानव-वन्यजीव चकमकींची शक्यता वाढली आहे, ज्यामध्ये मानवांवर वन्यजीवांचे हल्ले देखील समाविष्ट आहेत. जंगलांचा न्हास, विखंडन आणि अधिवास नष्ट होणे हे वाघांच्या अधिवासात आणि वाघांच्या शिकारी अधिवासात घट होण्याशी विसंगत आहे; त्यामुळे वाघांची शिकार कमी होईल आणि वाघ अन्न शोधण्यासाठी

प्रा. रेश्मा माने
युगंधर फाऊंडेशन, सोलापूर
७८८८१ ३९२२९

आतून किंवा वाघांच्या अधिवासाच्या शेजारी वनसंपत्ती गोळा करतात. भारतातील बहुउपयोगी जंगलांमध्ये, जिथे शिकार लोकसंख्या कमी आहे, वाघ आणि इतर मोठे मांसाहारी प्राणी

दरवर्षी काही भागात १२% पशुधन कळप मारतात. रशियन सुदूर पूर्वेमध्ये, जिथे पशुधन कमी सामान्य आहे, तेथे पशुधनाचा नाश दर कदाचित दरवर्षी १०० प्राण्यांपेक्षा जास्त नसतो. ज्या कृतींमुळे लोक वाघांच्या अधिवासात प्रवेश करतात, जसे की पशुधन पाळणे किंवा पिके राखणे, त्यामुळे माणसांवर वाघांच्या हल्ल्याचा धोका वाढतो. वाघांची शिकार करण्याच्या कृतींमुळेही वाघांच्या हल्ल्याचा धोका वाढतो. उन्हाळ्याच्या महिन्यांत बाहेर किंवा तात्पुरत्या झोपड्यांमध्ये झोपणे हे हल्ल्याच्या वाढीव धोक्याशी जोडले गेले आहे. सुंदरबनमधील वाघ लाकूड, मध किंवा माशांच्या शोधात त्यांच्या स्थापित प्रदेशात प्रवेश करणाऱ्या मानवांवर हल्ला करतात, ज्यामुळे त्यांना त्यांच्या प्रदेशांचे रक्षण करावे लागते. सुमात्रामध्ये, लोक जंगलाच्या काठाजवळील कामांमध्ये, विशेषतः शेती आणि इस्टेट पिकांमध्ये आणि उच्च किंवा मध्यम पातळीच्या अशांतता असलेल्या भागात गुंतलेले असताना वाघांचे मानवांवर हल्ले होण्याची शक्यता जास्त होती.

सामाजिक-आर्थिक निर्धारक

संघर्षाचे मानवी परिमाण सामाजिक-सांस्कृतिक घटकांच्या विविध आणि

गतिमान संयोजनाद्वारे निश्चित केले जाते. मानवी वाघ संघर्षाबद्दल सहिष्णुता पातळी आणि तीव्रता पातळी अनेक घटकांद्वारे निर्धारित केली जाते. यामध्ये दृष्टिकोन, धारणा, श्रद्धा प्रणाली, शैक्षणिक आणि मूल्य प्रणाली, धर्म आणि समुदायांसाठी पशुधनाचे आर्थिक महत्व समाविष्ट आहे. वाघांच्या हल्ल्यांच्या वाढत्या जोखमीमुळे वाघ आणि इतर भक्षकांबद्दल सावधगिरी बाळगणे किंवा नकारात्मक वृत्ती निर्माण होण्याची शक्यता असते. विशिष्ट भक्षक प्रजातींबद्दल नकारात्मक वृत्ती असलेले लोक समस्याग्रस्त प्राणी मारून भविष्यातील नुकसान टाळतात.

वाघांची शिकार

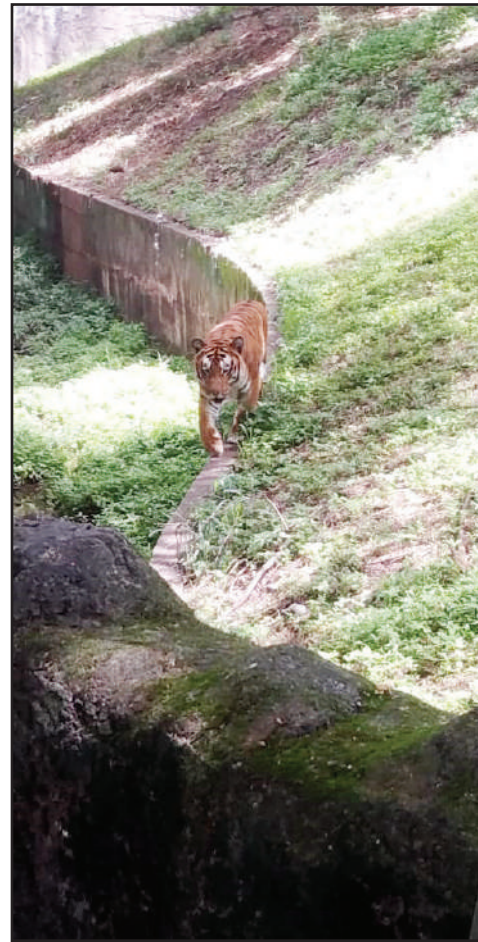
वाघ हा आशियातील सर्वात जास्त मागणी असलेल्या शिकारी प्राण्यांपैकी एक आहे . १९ व्या आणि २० व्या शतकाच्या सुरुवातीला वाघांची शिकार मोठ्या प्रमाणात होत असे. ब्रिटिशांनी वसाहतवादी भारतात, स्वातंत्र्यपूर्व भारतातील महाराजांनी आणि पूर्वीच्या संस्थानांच्या खानदानी वर्गाने हा खेळ ओळखला आणि त्याचे कौतुक केले. एकच महाराजा किंवा इंग्रजी शिकारी त्यांच्या शिकार कारकिर्दीत शंभराहून अधिक वाघांना मारण्याचा दावा करू शकत होता.

१८७५ ते १९२५ या काळात ब्रिटिशांच्या ताब्यातील भारतात अवघ्या ५० वर्षांत ८०,००० हून अधिक वाघांची कत्तल करण्यात आली. काही शिकारी पायी चालत वाघांची शिकार करत असत. तर काही जण बकरी किंवा म्हशीला आभिष म्हणून बांधून माचणांवर बसत असत. १९११ मध्ये वसाहतवादी भारताच्या भेटीवर आलेल्या राजा जॉर्ज पाचव्याने १० दिवसांत ३९ वाघांना मारले.

ऐतिहासिकदृष्ट्या, वाघांची मोठ्या प्रमाणात शिकार केली जाते जेणेकरून त्यांची प्रसिद्ध पट्टेदार कातडी गोळा करता येईल. आंतरराष्ट्रीय संवर्धन प्रयत्न प्रभावी होण्यापूर्वी, १९६० च्या दशकात वाघांच्या कातडीचा व्यापार शिगेला पोहोचला.

१९७७ पर्यंत, इंग्रजी बाजारात वाघांच्या कातडीची किंमत ४,२५० अमेरिकन डॉलर्स मानली जात होती. याचे एक उदाहरण म्हणजे नरभक्षक अवनीची वादग्रस्त हत्या . प्रोजेक्ट टायगरच्या ५० वर्षांच्या स्मरणार्थ आयोजित कार्यक्रमाला, पंतप्रधान श्री नरेंद्र मोदी यांनी २०२३ मध्ये वाघ, सिंह, बिबट्या, हिम बिबट्या, चित्ता, जव्जार आणि प्यूमा या सात मोठ्या मांजरींच्या संवर्धनासाठी आंतरराष्ट्रीय बिग कॅट अलायन्स (खड्ड) ची सुरुवात केली. या मोठ्या मांजरींच्या नैसर्गिक अधिवासांना व्यापणाऱ्या विविध देशांपर्यंत पोहोचण्याचे या युतीचे उद्दिष्ट आहे. खड्ड या वन्य रहिवाशांच्या संवर्धनासाठी जागतिक सहकार्य आणि प्रयत्नांना बळकटी देण्याचा प्रयत्न करते.

भारताच्या अलिकडच्या वाघ संवर्धनातील उपक्रमांमध्ये आंतरराष्ट्रीय सहकार्य, अनुकरणीय व्यवस्थापन पद्धतींची ओळख, संरक्षित क्षेत्रांचा विस्तार आणि जागतिक मानकांचे पालन यांचा समवेश असलेल्या बहुआयामी दृष्टिकोनावर प्रकाश टाकण्यात आला आहे. भारतातील वाघांच्या संख्येचे दीर्घकालीन अस्तित्व आणि भरभराट सुनिश्चित करण्यासाठी हे प्रयत्न महत्वाचे आहेत आणि जगभरातील संवर्धन धोरणांसाठी एक आदर्श म्हणून काम करतात.

माधवबाग™

बार्षी

मल्टीडिसिप्लिनरी कार्डियाक केअर क्लिनिकस् अँड हॉस्पिटल्स

बार्षी २०१४ पासून आपल्या सेवेत..

३० च्या पुढे वय, चालताना दम/धाप, मधुमेह (शुगर), उच्च रक्तदाब (बी.पी.), वाढलेले वजन किंवा कोलेस्टेरॉल, पायांवर सूज, अशी लक्षणे असतील किंवा यापूर्वी हार्ट अटॅक येऊन गेला असेल, अँजिओग्राफी-अँजिओप्लास्टी-बायपास झाली असेल अथवा करून घेण्याचा सल्ला मिळाला असेल, स्ट्रेस टेस्ट (TMT) पॉझिटिव्ह आली असेल तर आजच बार्षी क्लिनिकला तपासणी करून घ्या व योग्य मार्गदर्शनानंतर तणावमुक्त आयुष्य जगा.

व्याधीनुसार
आहाराचे
डायट बॉक्सेस

Swasahyam

Prameha

Gobi

REVERSE

माधवबाग च्या

संपूर्ण हृदय शुद्धीकरण थेरपीज®

आमही फक्त हृदयविकाराचा उपचार करत नाही, तर त्याला परतवून लावतो.

डॉ. क्रांती कोली

डॉ. पवन कोली

ठळक वैशिष्ट्ये

- २०१४ पासून बार्षी येथे अखंड सेवा.
- पुरुष व महिलांसाठी स्वतंत्र पंचकर्म विभाग आणि प्रशिक्षित थेरपीस्ट.
- आजारानुसार रिसर्च व इविडन्स बेस्ड डायट बॉक्सेस व पंचकर्म थेरपीज.
- हृदयाचा रक्तपुरवठा व VO₂Max दर्शवणारी कम्प्युटराईज्ड स्ट्रेस टेस्ट.
- डॉ. क्रांती व डॉ. पवन कोली यांचे रिसर्च पेपर्स देश विदेशातील नामांकित हेल्थ जर्नल्स मध्ये प्रकाशित.
- पेशंट इम्पुल्समेंटसाठी विविध पुरस्कारांनी सन्मानित क्लिनिकस.

सुसज्ज पंचकर्म विभाग

डॉ. रोहित साने यांच्याहस्ते
पुरस्कार स्वीकारताना

FOLLOW US:

छत्रपती कॉलनी, बालेश्वर नाका, कुईवाडी रोड, बार्षी ☎ 7276519111 / 8605191110

हृदय तुमचे... काळजी व उपचार आमचे..

सुश्रुत हॉस्पिटल, बारशी मध्ये आता महाराष्ट्र शासनाच्या आरोग्य विभागांतर्गत स्टेमी हब आणि स्पोक मॉडेलच्या माध्यमातून सोलापूर व धाराशिव जिल्ह्यातील हृदय विकार (हार्ट अटक) चे निदान झालेल्या रुग्णांसाठी महात्मा ज्योतीबा फुले जनआरोग्याच्या माध्यमातून एन्जोग्राफी, एन्जोप्लॅस्टी व पेसमेकरची मोफत उपचार व शस्त्रक्रिया उपलब्ध.

स्टेमी म्हणजे एसटी एलिव्हेशन मायोकार्डियल इन्फार्क्शन हा हृदयविकाराचा आजार आहे. ज्यामध्ये हृदयाच्या स्नायूंना रक्तपुरवठा करणाऱ्या एका किंवा अधिक रक्तवाहिन्यांमध्ये अचानक अडथळा निर्माण होतो. यामुळे हृदयाच्या स्नायूंचा भाग ऑक्सिजनच्या कमतरतेमुळे मृत होत असतो. स्टेमी हा एसीजीद्वारे एसटी सेगमेंट एलिव्हेशनद्वारे ओळखला जातो. यामध्ये त्वरीत वैद्यकीय उपचार करणे आवश्यक असते. सामान्यतः एन्जोप्लॅस्टी किंवा थॉम्बोलायसिसद्वारे अडथळा दूर करतात.

*** स्टेमीची लक्षणे :** छातीत तीव्र वेदना आणि डोळ्यांसमोर अंधारी येणे, घाम फुटणे, श्वासोच्छ्वासास त्रास होणे. स्टेमी प्रकारामध्ये येणाऱ्या रुग्णांचे उपचार गोल्डन आवरमध्ये म्हणजे एक ते दीड तासामध्ये झाल्यास रुग्णा त्याचा खूप फायदा होतो. स्टेमी प्रकल्पांतर्गत सरकारी दवाखान्यामध्ये (सोलापूर/धाराशिव) ईसीजी काढल्यानंतर ज्या रुग्णांचे स्टेमी अलर्ट येतो, त्या रुग्णांना पुढील उपचारांसाठी (हब) म्हणजे महात्मा ज्योतीबा फुले जनआरोग्य योजने अंतर्गत संलग्न असणाऱ्या सुश्रुत हॉस्पिटल बारशीमध्ये तज्ञ डॉक्टरांसोबत १०८ ॲम्ब्युलन्समधून उपचारासाठी पाठवले जाते. या रुग्णावरती महात्मा ज्योतीबा फुले योजने अंतर्गत मोफत उपचार होतात. खाजगी रुग्णालयामध्ये हृदय रोगाच्या उपचारासाठी १.५ ते २ लाख रुपये इतका खर्च येतो. परंतु, स्टेमी योजने अंतर्गत रुग्णावरती मोफत उपचार केले जातात.

डॉ. संजय अंधारे
M.D. (Medicine)

स्टेमी प्रकल्प लागू असलेले सुश्रुत हॉस्पिटल, बारशी हे एन.ए.बी.एच. मानांकनप्राप्त हॉस्पिटल आहे. रुग्ण केंद्रबिंदू व रुग्णसेवा हे ध्येय मानून कार्यरत असणारे तसेच कोरोना काळात १० हजारांहून अधिक रुग्णांवर उपचार करत त्यांना जीवदान देणाऱ्या व कोरोना वॉरियरसह विविध पुरस्कारांनी सन्मानित सुप्रसिद्ध फिजीशियन डॉ. संजय अंधारे यांच्या सुश्रुत हॉस्पिटल, बारशीची स्थापना २०१३ साली झाली असून डॉ. अंधारे हे गेली २५ वर्षे बारशीच्या वैद्यकीय विश्वात कार्यरत आहेत. सुश्रुत हॉस्पिटलमध्ये तज्ञ डॉक्टर प्रशिक्षित तंत्रज्ञ, कुशल परिचर्या/सुश्रूषा सेवा व ऑपरेशन थिएटर, इन्टेंसीव केअर युनिट, डायलेसिस युनिट व कॅथलॅब विभाग कार्यरत असून आजपर्यंत ५००० हून अधिक एन्जोग्राफी, १५०० एन्जोप्लास्टी व ४० पेसमेकर बसविणे, हृदयाचे छिद्र बुझविणे व हृदयाचे कमी व जास्त अनियंत्रीत ठोके नियंत्रीत करणाऱ्या कित्येक रुग्णांवर यशस्वी शस्त्रक्रिया पार पाडल्या आहेत.

हृदय विकाराची लक्षणे जाणविणाऱ्या रुग्णांना शासकिय रुग्णालयामार्फत प्राथमिक तपासणी व ईसीजी काढून सुश्रुत हॉस्पिटल बारशी येथे स्टेमी प्रकल्पा अंतर्गत समन्वयक वैद्यकीय अधिकारी डॉ. अजित सगरे मो. ९४२१४७९०९२ यांच्याशी संपर्क साधून या प्रकल्पाचा लाभ घ्यावा, असे आवाहन सुश्रुत हॉस्पिटल, बारशी करीत आहे.

दै. सोलापूर तरुण भारत च्या ४१ व्या वर्धापन दिनास हार्दिक शुभेच्छा !

* शुभेच्छुक *

आनंद मेकॅनिकल वर्क्स

आमच्याकडे सर्व प्रकारच्या पंपांची दुरुस्ती करून मिळेल.

तेलगिरणी चौक, बारशी, जि. सोलापूर

दै. तरुण भारत वर्धापन दिनास हार्दिक शुभेच्छा !

मो. 9545418888

मो. 7588215259, 9922019918

अॅड. जाधव पी. डी.
M.A., LL.B.

जिल्हा व सत्र न्यायालय, बारशी.
बारबोले प्लॉट, शिवशक्ती मैदानाच्या पाठीमागे, बारशी, जि. सोलापूर

अॅड. घोळवे आर. ए.
(घोळवेवाडी) B.A., LL.B.

जिल्हा व सत्र न्यायालय, बारशी.
अलिपूर रोड, शंकर-पार्वतीनगर, बारशी, ता. बारशी, जि. सोलापूर

दै. तरुण भारत वर्धापन दिनास हार्दिक शुभेच्छा !

मो. 9822057082

मो. 9511758918

मो. 7972788123

अॅड. एस.जे. शीरसागर
(B.Com., LL.M)

अॅड. पी.एस. शीरसागर
(B.A., LL.B)

अॅड. ए.एन. विडवाग
(B.A., LL.B)

अति.जिल्हा व सत्र न्यायालय, बारशी.

ऑफिस - सि.स.नं. ६८४, हांडे गल्ली, बारशी, जि. सोलापूर
निवास - नाईकवाडी प्लॉट, उपलाई रोड, बारशी.

दै. तरुण भारत वर्धापन दिनास हार्दिक शुभेच्छा !

भारत सरकार
नोटरी

अॅड. श्री.आर.यू. वैद्य
(उपलाईकर) B.A., LL.B.

जिल्हा व सत्र न्यायालय, बारशी.

अॅड. श्री. के.पी. राकत, अॅड. एस.पी. शहा

ऑफिस : "श्री विठ्ठल निवास" आदित्य कृष्णनगर
उपलाई रोड, दोन लिंबा जवळ, बारशी, जि. सोलापूर

दै. तरुण भारत वर्धापन दिनास हार्दिक शुभेच्छा !

प्रोफा. दशरथ विठ्ठल उकिरडे

B.Sc. (Hons.)

तालुका अध्यक्ष - भाजपा पंचायत राज व ग्रामविकास ता. बारशी.
संचालक - जनस्वराज फाऊंडेशन महाराष्ट्र राज्य.

मो. 93595516130

दैनिक तरुण भारतच्या वर्धापन दिनानिमित्त हार्दिक शुभेच्छा..!

शिष्यवृत्ती परीक्षा २०२५ मध्ये सुयश विद्यालय, बारशी
Foundation Course + शिष्यवृत्तीचा अभ्यास, तरीही २३१ विद्यार्थी पात्र

महाराष्ट्रात नं. १

इ. ५ वी १२७ विद्यार्थी पात्र ५० विद्यार्थी शिष्यवृत्तीधारक				इ. ८ वी १०४ विद्यार्थी पात्र ४९ विद्यार्थी शिष्यवृत्तीधारक			
इ. ५ वी चे राज्य गुणवत्ता यादीतील ६ गुणवंत				इ. ८ वी चे राज्य गुणवत्ता यादीतील ८ यशवंत			
राज्यात ७ वी	राज्यात ९ वा	राज्यात १४ वी	राज्यात १४ वी	राज्यात ५ वी	राज्यात ७ वा	राज्यात ८ वी	राज्यात १० वी
प्रभा शर्मा मु. 282	कुमारवेंकटन मु. 289	मारी शर्मा मु. 274	मुकुल शेकरे मु. 274	सारी शर्मा मु. 280	अंशु काजीर मु. 282	अरुण रेणुमु मु. 280	सिद्धी जाधव मु. 278
राज्यात १६ वा	विन्यास १२ वी	विन्यास १५ वा	राष्ट्रीय प्र. १० वा	राज्यात १२ वी	राज्यात १६ वा	राज्यात १६ वी	राष्ट्रीय प्र. १० वी
अर्जुन प्रभास मु. 272	सिद्धांत गवारी मु. 268	ज्योति अग्रवाल मु. 266	अजय काजीर मु. 274	सपुता नाकवडे मु. 276	संकेत शर्मा मु. 272	संजय शर्मा मु. 272	सिद्धी शर्मा मु. 274
विषय	वैशिष्ट्ये	विषय	वैशिष्ट्ये	विषय	वैशिष्ट्ये	विषय	वैशिष्ट्ये
इंग्रजी	१०० पेची १०० गुणप्राप्त ९ विद्यार्थी	इंग्रजी	१०० पेची १०० गुणप्राप्त ९ विद्यार्थी	इंग्रजी	१०० पेची १०० गुणप्राप्त ९ विद्यार्थी	इंग्रजी	१०० पेची १०० गुणप्राप्त ९ विद्यार्थी
सुदीपना	५० पेची ५० गुणप्राप्त ३४ विद्यार्थी	सुदीपना	५० पेची ५० गुणप्राप्त ३४ विद्यार्थी	सुदीपना	५० पेची ५० गुणप्राप्त ३४ विद्यार्थी	सुदीपना	५० पेची ५० गुणप्राप्त ३४ विद्यार्थी
माली	५० पेची ५० गुणप्राप्त ५ विद्यार्थी	माली	५० पेची ५० गुणप्राप्त ५ विद्यार्थी	माली	५० पेची ५० गुणप्राप्त ५ विद्यार्थी	माली	५० पेची ५० गुणप्राप्त ५ विद्यार्थी

माध्यमिक शालांत परीक्षेतही सुयशचा पावरफुल पॅटर्न				सुयश विद्यालय, बारशी. १००% निकालाची परंपरा कायम			
९८.४०% चा प्रथम तर ९५% पेक्षा जास्त गुणप्राप्त २० यशवंत विद्यार्थी				९८.४०% चा प्रथम तर ९५% पेक्षा जास्त गुणप्राप्त २० यशवंत विद्यार्थी			
विषय	वैशिष्ट्ये	विषय	वैशिष्ट्ये	विषय	वैशिष्ट्ये	विषय	वैशिष्ट्ये
इंग्रजी	१०० पेची १०० गुणप्राप्त ९ विद्यार्थी	इंग्रजी	१०० पेची १०० गुणप्राप्त ९ विद्यार्थी	इंग्रजी	१०० पेची १०० गुणप्राप्त ९ विद्यार्थी	इंग्रजी	१०० पेची १०० गुणप्राप्त ९ विद्यार्थी
सुदीपना	५० पेची ५० गुणप्राप्त ३४ विद्यार्थी	सुदीपना	५० पेची ५० गुणप्राप्त ३४ विद्यार्थी	सुदीपना	५० पेची ५० गुणप्राप्त ३४ विद्यार्थी	सुदीपना	५० पेची ५० गुणप्राप्त ३४ विद्यार्थी
माली	५० पेची ५० गुणप्राप्त ५ विद्यार्थी	माली	५० पेची ५० गुणप्राप्त ५ विद्यार्थी	माली	५० पेची ५० गुणप्राप्त ५ विद्यार्थी	माली	५० पेची ५० गुणप्राप्त ५ विद्यार्थी

